

EDÉSZZETI

RENDELE-

TEK

TÁRA.

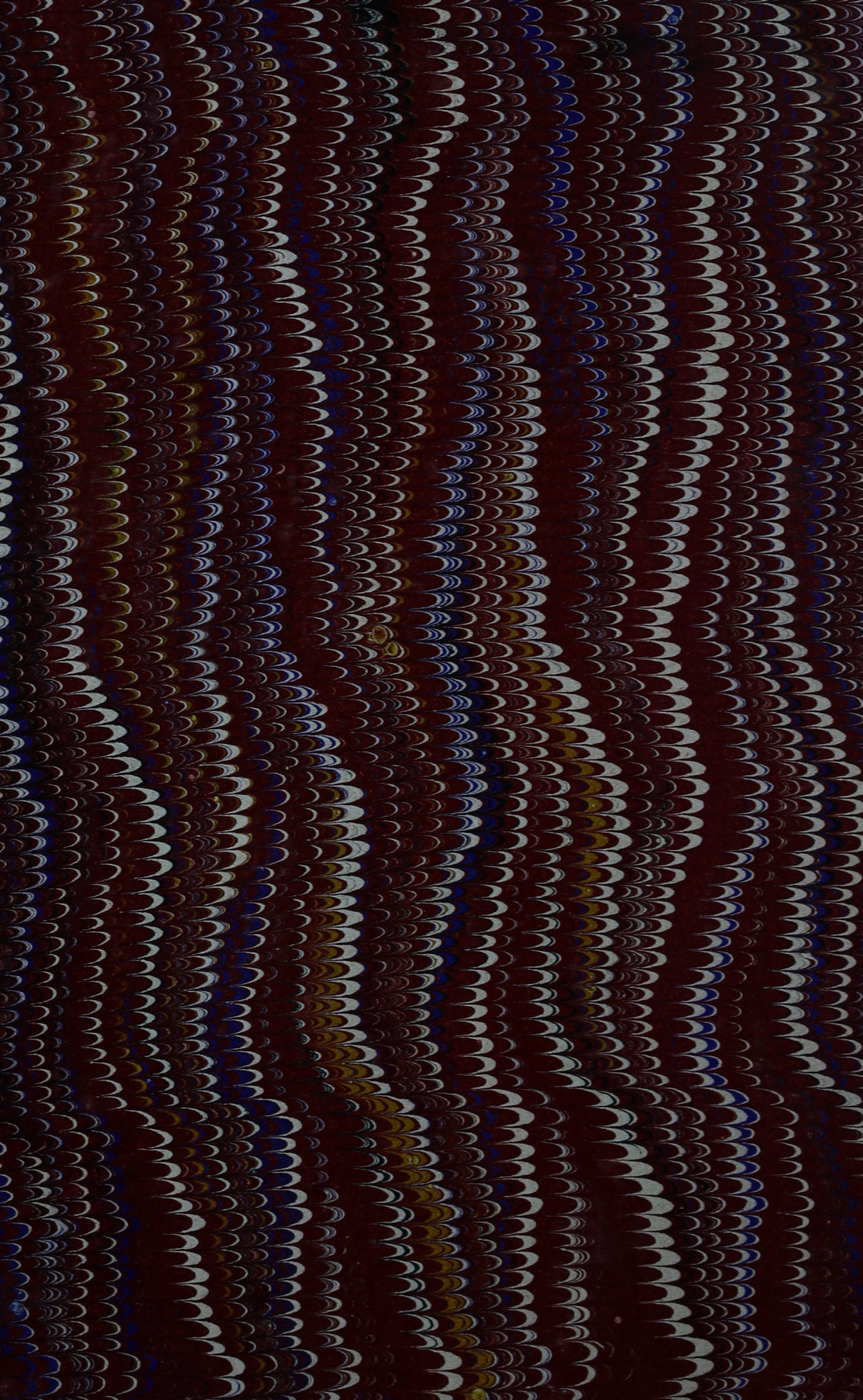
XX.

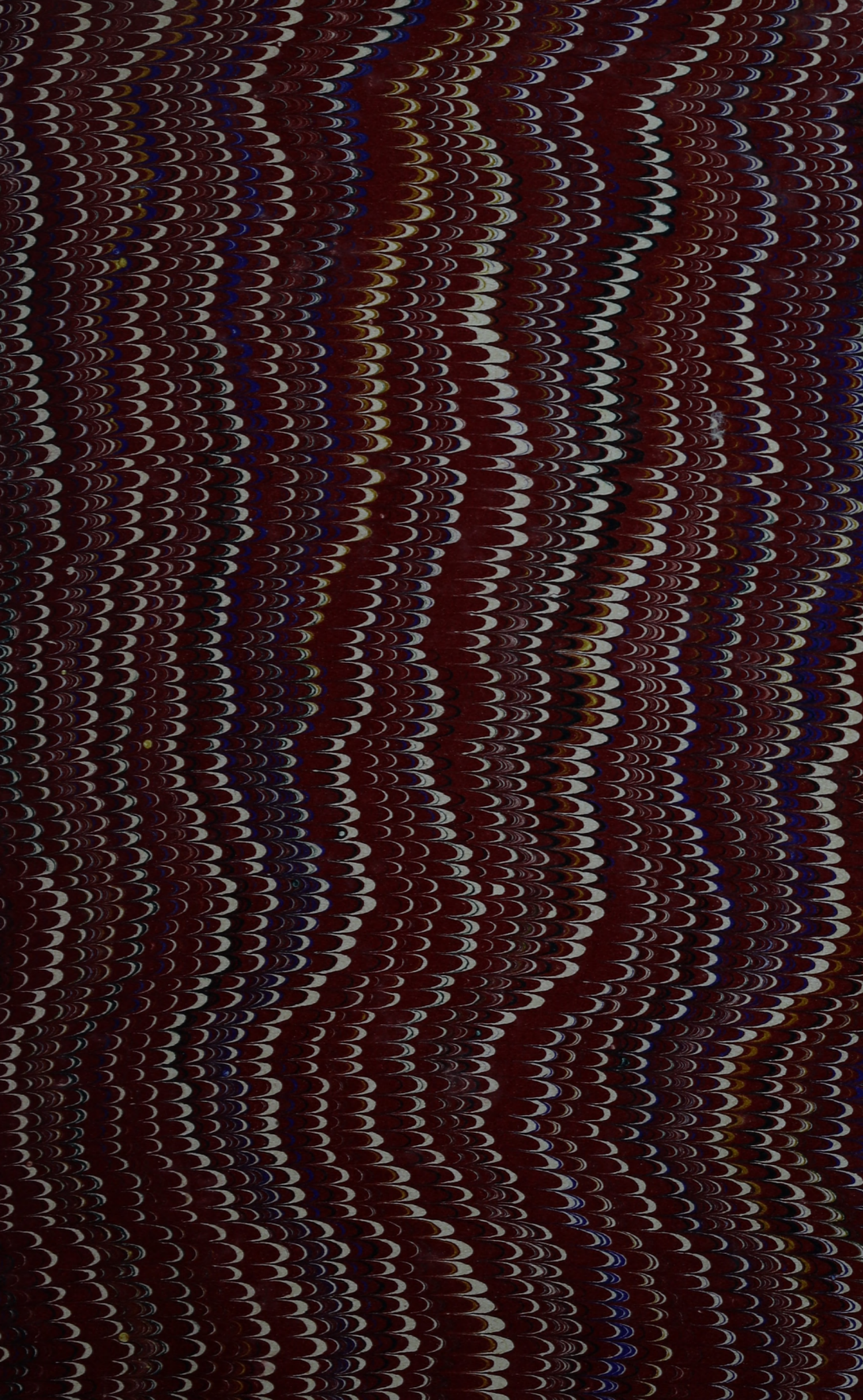
1900.

DK

324 d

Handwritten signature or initials in cursive script, possibly 'S. J. 1866'.

OEE Könyvtár
Áll. EII. 2018

ERDÉSZETI

RENDELETEK TÁRA

ERDŐBIRTOKOSOK,

ERDÉSZETI ÜGYEKKEL FOGLALKOZÓK ÉS ERDŐTISZTEK

SZÁMÁRA.

XX. ÉVFOLYAM AZ 1900. ÉVRŐL.

KIADJA:

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET.

BUDAPESTEN

„PÁTRIA“ IROD. VÁLLALAT ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG NYOMÁSA

1901.

OEE Könyvtár
Áll.év. 2018

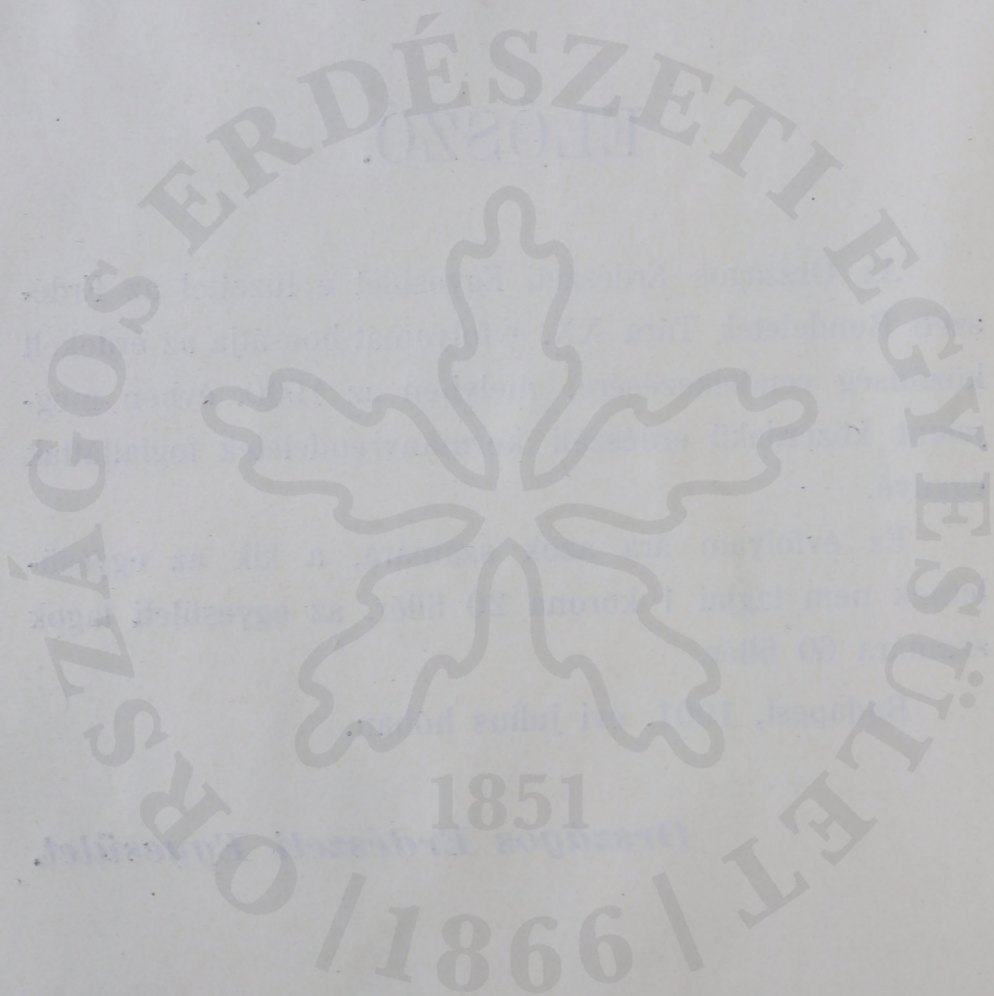
ELŐSZÓ.

Az Országos Erdészeti Egyesület e füzettel az Erdészeti Rendeleték Tára XX. évfolyamát bocsátja az érdekelt közönség rendelkezésére, melyben az 1900. évben megjelent közérdekű erdészeti kormányrendeletek foglaltattak együvé.

Ez évfolyam ára azok számára, a kik az egyesületnek nem tagjai 1 korona 20 fillér, az egyesületi tagok számára 60 fillér.

Budapest, 1901. évi július hóban.

Országos Erdészeti Egyesület.

Szabályzat az erdészeti államvizsgálatról.

76,866/1899. sz. — 1. §. Az 1879. évi XXXI. törvényczikkbe iktatott erdőtörvény értelmében alkalmazandó erdőtisztektől megkivánt szakképzettség, valamint általában az erdőgazdaság önálló vezetésére szükséges képesség mértékének megbíralása végett erdészeti államvizsgálat tartatik, melynek czélja az, hogy a 2. §. szerint szakférfiakból alkotott vizsgáló bizottság megítélje, vajjon a jelölt az erdőgazdaság önálló vezetésére szükséges elméleti és gyakorlati képzettséggel rendelkezik-e.

2. §. A vizsgáló bizottság áll: az elnökből és három vizsgáló biztosból, kik közül az elnök által megbízott a jegyzőkönyvet is vezeti.

3. §. A vizsgáló bizottság elnöke a m. kir. országos főerdőmester vagy helyettese.

Vizsgáló biztosok gyanánt azok a bizottsági tagok működnek, a kiket az elnök, a földművelésügyi minister által az „Országos Erdészeti Egyesület“ meghallgatásával 6 évről 6 évre államvizsgálati bizottsági tagnak kinevezett 20 (husz) szakképzett erdész közül az államvizsgálathoz esetről-esetre meghív.

4. §. Az államvizsgálathoz csak az bocsátható, a ki hiteles okiratokkal előlegesen igazolja, hogy:

- a) feddhetlen életü;
- b) főgymnasiumon, vagy főreáliskolán az érettségi vizsgát sikerrel letette;
- c) a selmeczbányai m. kir. bányászati és erdészeti akadémián, vagy azzal egyenlő rangu valamely más szakintézetben a selmeczbányai akadémia rendes erdészhallgatói számára előirt összes tantárgyakból a vizsgálatokat sikerrel letette; (a ki a m. kir. tudományegyetemeken, vagy a m. kir. műegyetemen némely a selmeczbányai m. kir. bányászati és erdészeti akadémia rendes hallgatói számára előirt rendes tantárgyakat hallgatott, s azokból kielégítő vizsgálati eredményt mutat fel, attól ezen tantárgyakra nézve a selmeczbányai m. kir. akadémia részéről külön bizonyítvány nem kivántatik);

d) a fennebb említett vizsgák letétele után legalább 2 (kettő) évig rendszeresen kezelt erdőgazdaságnál gyakorlati szolgálatban állott és végül:

e) ha mindazokból az erdészeti szakdolgozból, melyeket gyakorlati szolgálata alatt az erdőgazdaság körében látott és végzett, önállóan kidolgozott, sajátkezüleg irt leírást mutat be.

A szakleírást a jelöltnek előljáró tisztviselője a következő záradékkal látja el: „Igazolom, hogy ezen szakleírást N. N. (a folyamodó neve kiírandó) készítette, s hogy az abban foglaltak a valóságnak megfelelnek.“

5. §. Az, a ki a selmeczbányai akadémián az erdőmérnöki szakot végezte, vagy az általános erdészeti szak elvégzése után akár bel-, akár külföldön valamely felsőbb tanintézetben legalább egy tanéven át tanulmányokat folytatott és azt megfelelő vizsgálati eredményekkel igazolni képes, már egy évi gyakorlat-szolgálat után is államvizsgálatra bocsátható.

6. §. Államvizsgálat évenként kétszer, tavasszal és ősszel tartatik Budapesten a földmivelésügyi minister által kitűzött helyen és időben.

Az államvizsgálat ideje a „Budapesti Közlöny“-ben, a „Földmivelési Értesítő“-ben és az „Országos Erdészeti Egyesület“ szak-közlönyében, az „Erdészeti Lapok“-ban közhírré tétetik.

Az államvizsgálatot letenni szándékozók tartoznak a jelen szabályzat 4. §-a értelmében felszerelt és szabályszerű bélyeggel ellátott folyamodványukat, a tavaszi államvizsgálathoz legkésőbb február hó, az őszihez pedig augusztus hó végéig a vizsgáló bizottság elnökéhez bérmentve beküldeni.

7. §. A vizsgáló bizottság elnöke a folyamodványokkal betejesztett leczkekönyveket („Index“) és egyéb vizsgálati bizonyítványokat a törzskönyvi adatokkal való összehasonlítás végett a selmeczbányai m. kir. bányászati és erdészeti akadémiának küldi meg, s azokat visszaérkezés után a folyamodványokkal és egyéb okiratokkal véleménye kíséretében a földmivelésügyi ministerhez terjeszti fel.

8. §. Államvizsgálati díj fejében 50 (ötven) korona fizetendő, melyet a jelölt közvetlenül a vizsgálat megkezdése előtt a földmivelésügyi minister által e célból kiküldött számvevőségi tisztviselő kezéhez lefizetni tartozik.

Azon jelöltnek, ki vagyontalanságát hitelt érdemlően igazolja, a vizsgálatdíj részben, vagy egészben kivételesen elengedtetik, a mi az államvizsgálatra való bocsátásáért benyújtott folyamodványban egyidejűleg kérhető.

9. §. Az államvizsgálat írásbeli és szóbeli részből áll s az erdészeti tudományok következő ágazataira terjed ki:

- a) erdészeti növénytan, talajtan és éghajlatlan;
- b) erdőtenyésztés, erdővédelem és erdőhasználat;
- c) erdőbecslés, erdőérték-számítás és erdőrendezés;
- d) erdészeti iparműtan;
- e) erdészeti földmérés és építkezések;
- f) vadászattan;
- g) erdészeti statistika és erdészeti irodalom-történet;
- h) magyarországi erdészeti, vadászati törvények, szabályok és rendeletek, valamint az erdőgazdaságot illető birtokrendezési és adótörvények;
- i) az erdészeti közszolgálat szervezete.

10. §. Az írásbeli vizsgálat zárt helyen s a vizsgáló bizottság legalább két tagjának felügyelete alatt az államvizsgálat első napjának délelőtti 9 órájától, délután 6 órájáig tart.

Az írásbeli vizsgálat tárgya három szakkérdés, melyeket az elnök és a vizsgáló biztosok az államvizsgálat előtti napon a selmeczbányai erdészeti akadémiától s az „Országos Erdészeti Egyesület”-től ez iránt bekívánt javaslatoknak figyelembevételével együttesen állapítanak meg.

11. §. A jelölt a kérdéseket külön-külön iven önállóan kidolgozni, s mihelyt valamely kérdést megfejtett, azt az elnöknek vagy a vizsgáló biztosok valamelyikének azonnal átadni tartozik. A kérdések kidolgozásánál az elnök megállapította segédkönyveken (Erdészeti segédtablák, Erdészeti zsebnaptár) kívül semmi más könyvet vagy irományt használni nem szabad.

12. §. A szóbeli vizsgálat nyilvános, s arra az eziránt érdeklődők az elnöktől kérnek bebocsáttatást.

13. §. A jelöltek a szóbeli vizsgálatra — a melynek tartama egy jelöltnél $1\frac{1}{2}$ óránál kevesebb nem lehet és 2 óránál tovább nem terjedhet — abban a sorrendben tartoznak jelentkezni, a mint az az írásbeli vizsgálat kezdetén e végből megtartott sors-huzás útján megállapított.

Ha valaki a sors-huzás megállapította sorrend szerint (kellően igazolt ok miatt) a vizsgálatra nem jelentkezik, a vizsgát csak soron kívül, vagyis akkor teheti le, ha az összes többi jelölt a vizsgálatot letette.

14. §. A vizsgálat eredményét a bizottság a házi dolgozat, továbbá az írásbeli kérdések megfejtése és a szóbeli feleletek alapján egyetértően, vélemények eltérése esetén pedig szótöbbséggel hozott határozat szerint állapítja meg s a jelöltnek a vizsgálat napján éleszôval kihirdeti.

A szavazatok egyenlő száma esetében az elnök szavazata dönt.

15. §. Az államvizsgálat letételéről a következő szakaszban körülírt szövegü, függő pecséttel és a vizsgáló bizottság tagjainak aláírásával ellátott oklevél fog kiadatni, melyben a kiteendő képességi fokozatok a következők: „képesített“, vagy „kitüntetéssel képesített“.

16. §. Az erdészeti államvizsgálatról szóló oklevél szövege a következő:

Oklevél.

Mi, az erdészeti államvizsgáló bizottság alulírt elnöke és tagjai
 -----urat, ki-----n-----
 vármegyében-----ben született és szaktanulmányait a
 selmeczbányai m. kir. bányászati és erdészeti akadémia rendes
 (erdész
erdőmérnöki) hallgatói számára előírt tantervnek megfelelően elvégezte,
 a nagyméltóságú m. kir. földmivelésügyi minister urnak-----
 évi-----számu rendelete alapján Budapesten (évszám betűkkel
 kiírva)-----év-----hó-----napjain megtartott erdészeti
 államvizsgálat alkalmával az erdészeti tudományokból meg-
 vizsgálván, az erdőgazdaság önálló vezetésére (kitüntetéssel képesítettnek)
 képesítettnek)
 találtuk, minek hitelül részére az államvizsgáló bizottság nagy
 pecsétjével ellátott és saját aláírásunkkal megerősített ezen okle-
 velet kiszolgáltattuk.

Kelt Budapesten-----évi-----hó-----n.

Az erdészeti államvizsgáló
 bizottság elnöke:

N. N.

m. kir. országos főerdőmester.

Az erdészeti államvizsgáló
 bizottság tagja:

N. N. állása.

N. N. „

N. N. „

(Az erdészeti államvizsgáló bizottság nagy pecsétje).

17. §. Az oklevél kiállításáért, a bélyegilletéken kívül, díj nem fizetendő, s annak költségeit, valamint az államvizsgálat megtartásával egybekötött egyéb kiadásokat az országos erdei alap fedezi, ennek fejében azonban a befizetett vizsgálati díjak nevezett alap javára vételeztetnek be.

18. §. Az, a ki képesítést nem nyert, rendszerint legfeljebb még kétszer, még pedig a vizsgáló bizottság által a jelölt készült-ségéhez képest megállapítandó félévi, esetleg egy évi gyakorlati szolgálat után bocsájtható államvizsgálatra. Ezen kívül csak kivételesen adhat a földmivelésügyi m. kir. minister engedélyt további vizsgáletételre.

Az ismételt megjelenésre az engedély a fennebbiek értelmé-

ben kérendő, s a vizsgálati díj minden ismétlés esetében újólág fizetendő.

19. §. Az államvizsgálat folyamáról jegyzőkönyv veendő fel, melynek a megtörténtek felsorolása mellett tartalmazni kell azt is, hogy a jelöltek a kiérdemelt képességi fokozatokat egyhangulag vagy szótöbbséggel nyerték el.

A jegyzőkönyvet, valamint az írásbeli dolgozatokat az elnök a földművelésügyi miniszterhez terjeszti fel, ki a jegyzőkönyvet hiteles másolatban a selmeczbányai akadémiának beküldi.

20. §. A vizsgáló bizottság elnöke és a vizsgáló biztosok napidíj és utiköltség megtérítésében részesülnek, mi iránt a földművelésügyi miniszter külön rendeletben intézkedik.

21. §. Jelen szabályzat a „Budapesti Közlöny“-ben történt kihirdetés után azonnal hatályba lép és az említett Közlöny 1878/106. számában közzétett szabályzat, valamint az azt módosító 1888. évi 2911. számú rendelet érvénye megszűnik.

Budapesten, 1899. február hóban.

Földművelésügyi miniszter.

Körrendelet

valamennyi közigazgatási bizottságnak, kir. erdőfelügyelőségnek és m. kir. állami erdőhivatalnak.

(Az 1898. évi XIX. t.-cikk 1. §-ának *c*), *d*) és *g*) pontjai alapján állami kezelésbe vett erdők és kopár területek rendszeres gazdasági üzemtervének elkészítése ügyében.)

10,791/1900. sz. — Az 1898. évi XIX. t.-cikk 3. §-a értelmében a törvény 1. §-ának *c*) és *d*) pontjai alapján állami kezelésbe vett erdőkre (a volt urbéreseknél az urbéri rendezés alkalmából legelőilletőségül kihasított, továbbá ajándékozás, vétel, csere útján vagy más jogcímen birtokába jutott közösen kezelt erdőkre) és az ugyanezen törvényszakasz *g*) pontja alapján állami kezelésbe vett kopárterületekre az 1879. évi XXXI. t.-cikk 17. §-ának és az ezzel kapcsolatos rendelkezéseknek hatálya kiterjesztetvén, *ezeket az erdőket és kopárterületeket jövőre rendszeres gazdasági üzemtervek, illetőleg erdőszítési tervek szerint kell kezelni*, a mely tervek elkészítése a törvény 11. §-ában foglalt határozmányokból folyólag a m. kir. állami erdőhivatalok feladatát képezi.

A törvény 3. §-ában foglalt határozmányok alapján és egyzersmind különös tekintettel az érdekelt birtokosok általános gazdasági s kivált állattenyésztési érdekeire, azokat a főbb irányelveket, melyeket a m. kir. állami erdőhivataloknak a tervek elkészítésénél, a kir. erdőfelügyelőségeknek a tervek előzetes

megvizsgálásánál és a közigazgatási bizottságoknak a tervek első-foku tárgyalásánál és jóváhagyás végett hozzám való felterjesztésénél szem előtt kell tartaniok, a következőkben jelölöm meg.

I. (Külalak és beosztás.) Az üzemterveket (erdősítési terveket) *a lehető legegyszerűbb alakban* és akként kell szerkeszteni, hogy azok tartalmát a szakismeretekkel nem bíró birtokosok is könnyen áttekinthessék és az abban foglalt *gazdasági intézkedéseket világosan felfoghassák s helyesen követhessék*. Egyébiránt *a külalak és beosztás* szempontjából azon utasítások szolgáljanak irányadóul, melyek az üzemtervek készítésére vonatkozólag az 1879. évi XXXI. t.-cikk alapján eddig kiadattak.

(A gazdálkodás szabályozásának alapelvei.) *A gazdálkodás szabályozása szempontjából azonban* ezeknek az üzemterveknek (erdősítési terveknek) szerkesztésénél *nem a szigorú értelemben vett erdőgazdasági elvekből* kell kiindulni. A törvényhozás ugyanis, a midőn a szóban forgó területeket az állam kezelésébe adandó területek közé sorozta, ez által tulajdonképen azt akarta biztosítani, hogy *a szóban forgó területek — erdészeti kezelés alá vonva — gazdasági rendeltetésüknek állandóan megfeleljenek*. A gazdálkodás szabályozásánál tehát főfeladatul azt kell tekinteni, hogy a mennyiben a szóban forgó területek termőképessége az eddigi helytelen és káros gazdálkodás következtében többé-kevésbé megromlott, illetőleg talaja részben vagy teljesen elkopárosodott, — ezek a bajok az erdészeti kezelés által akként orvosoltassanak, hogy a területek megszabott rendeltetésüknek szolgálatára folyton fokozódó mértékben alkalmasabbakká válván, végül újra teljesen jókarba jussanak és ebben az állapotban állandóan megtartassanak.

(A legeltetési érdekek előtérbe helyezése a legelő-illetőségeken.) Ehhez mérten *az urbéri rendezés alkalmából legelő-illetőségként kihalított* erdőterületeken (1. §. c) pont), a melyeknél a törvény 3. §-a szerint főhaszonvételnek a legeltetést kell tekinteni, ez a haszonvétel (az alomszedéssel együtt) csak azokon a részleteken és csak addig korlátozható, a hol és a meddig ezt a talaj veszélyeztetett vagy megrongált termőképességének megóvása és javítása megköveteli és illetőleg az alkalmazásba vett talajkötési, talajjavítási munkálatoknak vagy más egyéb erdészeti intézkedéseknek foganatosítása, valamint azok eredményének biztosítása mellőzhetlenül és egyszersmind elodázhatlanul szükségessé teszi.

(A legeltetési igények kielégítése más területeken. — Vásárolt s más erdők.) Hasonló elvek szerint kell eljárni a gazdálkodás szabályozásánál *a volt urbéreseknél ajándékozás, vétel, csere útján vagy más jogcímen birtokába jutott erdőkre* nézve is (1. §. d) pont) akkor, ha az ilyen területeket az

illető birtokosok tulajdonképen legeltetés céljából szerezték és elsősorban tényleg erre is használják s a mennyiben megfelelő más legelőnek hiányában vagy szükében amazoknak főként legelőül való használatára valósággal rá vannak utalva.

(Kopár területek.) De még az állami kezelésbe vett *kopár területek* (1. §. g) pont) gazdasági kezelésének szabályozásánál is figyelembe kell venni s lehetőleg ki kell elégíteni az állattenyésztés érdekeinek szempontjából támasztható alapos igényeket akkor, ha a kopár területeknek tényleg vannak egyes könnyen hozzáférhető olyan részletei, melyeken a legeltetést nagyobb kár nélkül tényleg lehet még gyakorolni, legalább is addig, a míg a szükséges erdőgazdasági intézkedéseknek foganatosítása ott sorra nem kerül. Az állami kezelésbe vett kopár területek ilyen részletein, *a mennyiben a birtokosok kívánják* és tényleg rá vannak utalva, — az egyes évszakokban alkalmazandó megfelelő kimélet és pihentetés kikötése mellett és a viszonyok által megkövetelt egyéb övrendszabályok korlátai között — a legeltetés tilalmazásától egyelőre szintén el lehet tekinteni.

(Erdőgazdasági szempontok előtérbe helyezése.) Önként értetik, hogy bizonyos körülmények között viszont az *erdészeti szempontokat kell előtérbe helyezni és érvényesíteni*; így nevezetesen a törvény 1. §-ának d) pontja alapján állami kezelésbe vett olyan erdőterületekre nézve, melyeket a *birtokosok* tulajdonképen vagy főként *fatermelés céljából szerezték*, vagy a melyeken a legeltetés mellett a *fahasználatot is nagyobb mértékben, s tartamosan kívánják gyakorolni*. Az ilyen területek kezelésének szabályozásánál tehát a szerint, a mint a birtokosok a legeltetési haszonvételre általános gazdasági viszonyaiknál fogva többé vagy kevésbbé rá vannak utalva, vagy pedig a fatermelés előnyei, avagy a talaj termőképességének biztosítása a legeltetési érdekeknek háttérbe szorításával az erdőgazdasági szempontoknak fokozottabb érvényesítését követelik meg, — az ugynevezett legelőerdő üzemmódnak (fáslegelő gazdaságnak), vagy pedig a szigorú értelemben vett erdőszeti kezelésnek elveit kell alapul venni és követni.

Ugyanilyen elbánás alá vonhatók a törvény 1. §-ának c) pontja alapján állami kezelésbe vett egyes urbéri legelőilletőségek is, ha pl. a területen nagyobb baszonnal folytatható fatermelés, avagy más fontos ok indokolttá és kívánatossá teszi; — megjegyzem azonban, hogy az imént jelzett gazdálkodási módok választását és általában a legeltetésnek mellőzhetlenül szükséges mértéken tulmenő korlátozását a volt urbéreszek számára legelőilletőségül kihalított területekre nézve a magam részéről csak

akkor engedem meg, ha abba a birtokosok törvényes képviselői belenyugosznak, vagy azt önként kívánják.

(Szigoru értelemben vett erdészeti kezelés.) Kivételt képeznek általában véve azok a területek, *melyek az 1879. évi XXXI. t.-czikk 2. §-ában foglalt meghatározás alá esnek.* Az ilyen területeket, az 1898. évi XIX. t.-czikk 1. §-ának bármelyik pontja alapján vétettek is állami kezelés alá, mint véderdőtalanu területeket — minden egyéb szemponttól eltekintve — a legszigorubb erdészeti kezelésben kell részesíteni.

II. (Elő munkálatok.) *Az üzemtervek* (erdősítési tervek) szerkesztéséhez szükséges előmunkálatok teljesítésénél a következők szerint kell eljárni.

a) (Határok bejárása). Első teendő az állami kezelésbe vett területek *határának bejárása, megállapítása, megjelölése és állandó biztosítása,* — amit az erdőhivatali közegeknek a birtokosok törvényes képviselőivel együttesen kell teljesíteniök.

Határokul lehetőleg mindig természetes vagy már is meglevő mesterséges határok (hegygerinczek, völgyek, patakok, utak, árkok stb.) választandók; ha azonban a határok ily szempontból való kikerekítése céljából az állami kezelésbe vett területeket olyan részletekkel kellene kiegészíteni, melyekre az állami kezelés kötelezettsége ki nem mondatott, abban az esetben a kiegészítés kizárólag csak a birtokosok törvényes képviselőinek beleegyezésével vagy kivánságára történhetik, még pedig csak olyan kisebb részletek bevonásával, melyeknek külön kezelése és használata elszigeteltségük miatt akadályozva volna.

Ugyanezen alkalomkor *ugy az állami kezelés alá vett, valamint a szomszédos területeket újra alaposan meg kell vizsgálni;* és a mennyiben az első összeíráskor netalán tévedések történtek, nevezetesen az állami kezelés alól kihagyandó egyes területrészek is bevonattak, illetőleg megfordítva egyes részletek a birtokosok jól felfogott érdekei ellenére kimaradtak volna; továbbá, ha az állami kezelésre kötelezett és az ily kötelezettség alá nem tartozó területek között — általános gazdasági szempontból véve is előnyös — csere lenne foganatosítható, a mihez a birtokosok törvényes képviselői is hozzájárulnak: ilyenkor a nyilvántartási adatok kiigazítása, illetőleg a területhelyesbitések, területcserék stb. ügyében, az ideiglenes vagy rendszeres gazdasági üzemtervek betervezésével kapcsolatban, a közigazgatási bizottsághoz intézett előterjesztéssel, az eljárást hivatalból meg kell indítani. Mellőzhetlenül szükséges azonban, hogy a tényállás minden ilyen esetben a birtokosok törvényes képviselőinek személyes közreműködésével állapíttassék meg.

b) (Felmérés.) A határok bejárását és megállapítását mindenkor nyomon kell kísérnie a határok megjelölésének és biztosításának s egyszersmind a *területek fölmérésének*.

Ha a fölmérés eredménye a nyilvántartási adatoktól eltérést mutat, a m. kir. állami erdőhivatalnak az adatok pontos megállapítása s egyszersmind a nyilvántartás kiigazítása iránt az ideiglenes vagy rendszeres gazdasági üzemtervek beterjesztésekor szintén előterjesztést kell intéznie a közigazgatási bizottsághoz.

c) (Gazdasági teendők meghatározása.) Ugyancsak a határok bejárása és a területek megvizsgálása alkalmával a m. kir. állami erdőhivatal eljáró közegeinek teljes tájékozódást kell szerezniök egyszersmind az összes *gazdasági teendőkről*, melyeket az illető területeken foganatosítani szükséges, és általában mindazokról a körülményekről, melyek a gazdálkodás szabályozásánál figyelembe jöhetnek; ehhez mérten:

megállapítják és a térképen (vázlatrajzon) megjelölik azokat a területrészeket, melyeken a megrongált talaj helyrehozására, vizmosások, szakadékok megkötésére, kőfolyások vagy futóhomok megfogására, a kiszarolt, lemosott vagy bármiképen tönkretett termőréteg visszaszerzésére mellőzhetlen szükség van; s egyszersmind azt is meghatározzák, hogy az erdőgazdasági intézkedéseket milyen sorrendben s milyen eljárás alkalmazásával lesz legcélszerűbb foganatosítani;

megállapítják és a térképen (vázlatrajzon) megjelölik azokat a területrészeket, a melyeket a talaj termőképességének megóvása és javítása céljából vagy a szomszédos területrészleteken folytatott erdőgazdasági intézkedések eredményének biztosítása végett, egészben vagy részben, hosszabb vagy rövidebb időre legeltetési tilalom alá kell venni; továbbá azokat a részleteket, a melyeken a legeltetés ezentul, vagy egyelőre, csak szigorubb óvintézkedések és bizonyos korlátozások (pihentetés, egyes állatfajok kizárása, korlátolt marhalétszám stb.) mellett gyakorolható, egyszersmind meghatározzák a sorrendet, melyet az egyes területrészek tilalom alá helyezésénél, illetőleg a legeltetési haszonvételek gyakorlásánál megtartani kell;

számba veszik a beerdősült területrészeket és feljegyzik azokat az adatokat, melyek a faállomány mennyiségének megbe-
 csüléséhez és illetőleg a fahasználatok gyakorlásának meghatározásához szükségesek; és a mennyiben a legeltetési haszonvételek emelése érdekében az erdősült részleteket, vagy egyes facsoportokat, cserjéket többé-kevésbé meggyéríteni kellene, meghatározzák ennek mértékét és sorrendjét is;

kijelölik továbbá azokat az esetleg előforduló részleteket, melyek a többi területek közé beékelve lévén, külön kezelés alá

a többi terület közül ki nem hasíthatók ugyan, de a melyeknek talajminősége és fekvése — a termőképeség állandó biztosítása szempontjából — egyelőre vagy egyáltalán nem tesz szükségessé semminemű erdőgazdasági intézkedést, vagyis a melyek minden különös megszorítás nélkül állandóan legeltethetők, s amennyiben gyéren fásult vagy egészen tisztás területeket képeznek, beerdősítésük egyelőre teljesen mellőzhető ;

viszont kijelölik azokat a részleteket, a hol a talajnak megrongált vagy veszélyeztetett termőképeségét csak a meglevő fatevényészet gondos ápolása és pótolása mellett, avagy a területek újra beerdősítése útján lehet csak jókarba hozni és biztosítani, vagy pedig ahol a fenforgó kedvezőtlen körülmények miatt a legszigorubb erdészeti kezelést kell életbe léptetni és folytatni ;

általában véve gondos utánjárással beható tájékoztatást kötelesek szerezni az állami kezelésbe vett területek gazdasági állapotáról, figyelmet fordítván egyszersmind arra is, hogy egyidejűleg az érdekelt birtokosoknak — sőt az illető vidéknek is — általános gazdasági viszonyait kellően megismerjék.

III. (A tervek kidolgozása.) *Az üzemtervek* (erdősítési tervek) *kidolgozásánál* a következőket kell szem előtt tartani :

a) (Gazdasági térkép.) *A gazdasági térkép elkészítésénél* a pontosság mellett kiváló gondot kell fordítani a könnyű és biztos tájékozódásra. E végből a térképet nem szakemberek által is világosan megérthető jelekkel és jelmagyarázatokkal kell ellátni, s e mellett a hegyek, völgyek, dülők, patakok, utak, csapások, határjelek s egyéb helymegjelölések pontosan feljegyzendők ; s egyszersmind megjelölendők azok a részletek is, melyeken az egyes talajkötési, talajjavítási s más erdészeti munkálatok tervbe vétetnek. Egyebekre nézve a térképek elkészítésénél az eddigi rendelkezések szolgáljanak irányadóul.

b) (Általános rész.) *Az üzemtervek* (erdősítési tervek) *leíró (általános) részében*, a birtok- és jogi viszonyoknak, s a természeti és gazdasági viszonyoknak szokásos rövid ismertetése keretében, különös gondot kell fordítani azoknak a körülményeknek előadására, a melyek a gazdálkodás szabályozásának főkérdéseire nézve döntő befolyást gyakorolhatnak ; s nevezetesen döntő erővel birhatnak abban a legfőbb kérdésben, hogy az illető területen a legeltetési haszonvétel gyakorlására, a lehetőség határain belül, milyen teret kell biztosítani és ehhez mérten milyen gazdálkodási módot kell választani.

E tekintetben figyelmet kell fordítani főképen :

1. az illető területek *gazdasági rendeltetésére* (legelőilletőség, legeltetés vagy fatermelés czéljából szerzett erdő, legelőből keletkezett kopár, elkopárosodott erdőterület, stb.) ;

2. az illető területek *jelenlegi gazdasági állapotára és sajátos termőhelyi tulajdonságaira* (a talaj jó- vagy rosszkarban van-e; a sajátos — eredeti — termőhelyi tulajdonságok mennyiben felelnek meg a terület megszabott gazdasági rendeltetésének; a termőképesség csökkenése vagy a talaj elkopárosodása, megrongálódása mi által következett be; a faállomány milyen állapotban van stb.); s-e mellett

3. *az illető vidék általános gazdasági viszonyaira és az illető birtokos saját gazdasági helyzetére és érdekeire* (erdőgazdasági, mezőgazdasági, állattenyésztési viszonyok; a művelés alatt álló területek aránya; saját faszükséglet és a fakeresletli viszonyok, legelő állatok száma stb.)

Az erdészeti kezelés által megoldandó feladatokat és elérendő célokat mindezeknek a körülményeknek egybevetésével kell megállapítani és *határozottan megokolni*.

c) (Részletes gazdasági intézkedések.) *Az üzemtervek* (erdősítési tervek) *tulajdonképeni rendelkező részében* mindenek előtt meg kell jelölni az alkalmazandó *gazdálkodási módot*, a szerint, a mint az illető terület első sorban a legeltetési igények kielégítésére szolgál (erdei legelő-gazdaság); vagy a legeltetés mellett súlyt kell fektetni a fatermelésre is (legelő-erdőgazdaság); s végül a hol — akár a termőhelyi tulajdonságoknál fogva (véd-erdőtalaju, vagy legszigorubb értelemben vett feltétlen erdőtalaju területek) akár pedig a terület gazdasági rendeltetésénél fogva (fatermelés céljából szerzett vagy a birtokos által erre szánt erdők) a szigorú értelemben vett erdőgazdálkodást kell követni (a tulajdonképeni erdőgazdasági üzemmódok).

Az az idő, melyre az üzemterv (erdősítési terv) kiterjed, az erdei legelő-gazdaságnál tíz évben, a többi gazdasági módoknál a körülményekhez mért fordaidőben állapítandó meg.

(*Használatok szabályozása. — Fahasználatok és erdősítések.*) *A használatok módjának, mértékének és sorrendjének* megállapításánál az 1879. évi XXXI. t.-czikk 17. §-ának 3. bekezdésében említett *tartamosság* követelménye a fahasználatokra nézve, s ehhez mérten egyszersmind a kihasznált (vágás) területek újra beerdősítésére nézve is, teljes szigorúsággal csak azoknál az erdőknél érvényesítendő, melyek a fentebbiek szerint tulajdonképeni erdőgazdasági kezelés alá vétetnek.

Ellenben azokon a területeken, melyeknél nem a faanyagok termelése a főcél, hanem a legeltetés igényeinek a kielégítése, az erdősült részletek, facsoportok, cserjések fakészletének ápolásánál és kihasználásánál a faizási haszonvételek egyenlétessége és *tartamossága*, valamint a használatok *szabályos sorrendje* csak másodsorban jöhet figyelembe.

Az első és főszempont ugyanis itt az kell hogy legyen, hogy a meglévő és szükséges mértékben ezentul létesítendő fatenyészet által a talaj termőképessége ott, a hol még kellő erejében megvan, fentartassék, a hol pedig már megrongálódott vagy többé-kevésbé megsemmisült, lassankint helyre hozzassék; de ennek a feladatnak kielégítésén túl a fatenyésztés érdekei a szóban forgó területeken a birtokosok beleegyezése nélkül már nem helyezhetők elébe az állattenyésztési érdekeknek. Az ilyen területeken tehát azok az erdősült részek, a melyeknek faállománya sűrűbb, mint a mennyire a talaj konzerválása vagy jókarba hozása szempontjából szükséges, a legeltetési haszonvételek lehető fokozása céljából kisebb területeken egyszerre, nagyobb területeken pedig fokozatosan kiritkítható. Önként értetődik azonban, hogy a mennyiben ilyen ritkítás útján nagyobb fatömegeket kellene kihasználni, vagy a mennyiben egyes területrészeknek teljesen kinőtt és vágásra érett faállományát, melynek további fentartása gazdasági veszteséggel járna, teljesen letarolni kellene: a használatok tervezésénél arra is figyelmet kell fordítani, hogy a kikerülő faanyag célszerűen és takarékosan legyen felhasználható, vagy pedig a lehető legelőnyösebben legyen értékesíthető.

Az olyan fahasználatoknál különben, melyeket a vágások beerdősítésének kell nyomon követnie, és az erdősítéseknél általában véve, a *sorrend megállapítása* tekintetében szintén a legeltetési érdeket kell itt elsősorban szem előtt tartani; gondosan ügyelve arra, hogy az erdősítés alá kerülő területek célszerűen csoportosíttassanak, úgy hogy sem a szomszédos részletek legeltetése akadályozva, sem az erdősítés eredménye veszélyeztetve ne legyen.

Egyébiránt a szóban forgó területekre nézve a fahasználatok tervezésénél, az erdősítések elrendelésénél és a talaj termőképességének helyrehozására irányuló egyéb gazdasági intézkedések (talajkötési munkálatok) beosztásánál, valamint az összes teendőknél összhangzó elrendezésénél a már jelzett szempontokon kívül figyelmet kell fordítani *az illető birtokosok vagyoni viszonyaira is*. Így a vagyonosabb birtokosoknál a főszólyt inkább arra kell helyezni, hogy a talaj termőképességének visszaszerzése — a fenforgó közzgazdasági érdekeknek is megfelelőleg — minél gyorsabban történjék, még ha ez a haszonvételeknek bizonyos mértékű megszorításával is járna; ellenben a kevésbé vagyonos vagy szegénysorsu birtokosoknál, a kiket a használatoknak jelentékenyebb megszorítása és e mellett a tömegesebben összehalmozódó talajkötési és egyéb ilyen erdőgazdasági munkálatok költsége és más terhe netán válságba sodorhatna: ezeknek a terheknek több évre való elosztására is ügyelni kell; a mennyiben pedig megfelelő

faállomány áll rendelkezésre, és egyelőre, — a különben szükségesnél — nagyobb fatömeg kihasználása is tervezhető oly czélból, hogy a míg a birtokosoknak jelentékenyebb terheket kell viselniök, arra az időre a nagyobb mértékű fahasználatok jövedelme által támogatást nyerjenek.

(Legeltetés.) A *legeltetési* s ehhez hasonló más hasznvételek (alomszedés, fűkaszás, makkoltatás) szabályozása tekintetében a már fentebb részletesen megjelölt szempontok és elvek szolgáljanak irányadóul. Megjegyzem azonban, miszerint a legeltetési rendszabályoknak általánosabb érvényű, főbb rendelkezései (a kihajtható maximális marhalétszám; a legeltetés időszaka és sorrendje; a legeltetés által — erdősítésekben, talajkötési munkálatokban — okozható károk megakadályozását célzó intézkedések; az alomszedés, fűtermelés helyének, idejének, módjának és mértékének megjelölése stb.), melyeket mindig a birtokosok törvényes képviselőivel együttesen kell meghatározni, az üzemtervekbe (erdősítési tervekbe) felveendők.

(Egyéb használatok.) A területeken netalán gyakorolható *egyéb mellékhasználatok* (kőfejtés, kavics-, homokszedés stb.) szabályozásánál az eddig kiadott utasítások szerint kell eljárni.

d) (Gazdasági beosztás. Belső határok.) A használatok szabályozásával kapcsolatosan végül megjegyzem, hogy a *területek gazdasági beosztásánál* — a mennyiben a különleges földalakulati viszonyok egyáltalán lehetlenné nem teszik — általában véve mindig természetes, vagy már is meglévő mesterséges vonalakat (gerinczek, völgyek, patakok, utak, árkok, stb.) kell alapul venni.

IV. (Jóváhagyási eljárás.) Az elkészített rendszeres gazdasági üzemtervek (erdősítési tervek) benyújtása, a kir. erdőfelügyelőség által való előzetes felülvizsgálása és a közigazgatási bizottság részéről való tárgyalása és felterjesztése tekintetében az eddigi eljárás követendő. Főként az ügymenet gyorsítása érdekében kívánatosnak tartom azonban, hogy a mikor csak lehetséges, a kir. erdőfelügyelőség és a m. kir. állami erdőhivatal között már előzetesen megállapodás jöjjön létre azokra a főbb irányelvekre és fontosabb intézkedésekre nézve, melyek az egyes konkrét esetekben, a helyi körülményekhez mérten, a gazdálkodás szabályozásának alapját kell hogy képezzék.

(Ideiglenes tervek.) Ha az üzemtervek (erdősítési tervek) gyors elkészítése bármi okból akadályozva volna, (pl. ha előzetesen területhelyesbitések, területcserék vagy más ilyen kérdések merülnének fel), a m. kir. állami erdőhivatal köteles az illető terület ideiglenes gazdasági tervének (erdősítési tervének) megállapítása czéljából mielőbb előterjesztést tenni. Az ideiglenes

terv megállapítására vonatkozó javaslat kidolgozásánál szintén a jelen rendeletemben foglaltakat kell szem előtt tartani. A javaslatokhoz, a mennyiben részletes, pontos térképek nem állanak rendelkezésre, megfelelő vázlatrajzok csatolandók.

V. (A birtokosok meghallgatása.) A megelőző I—IV. pontokban foglaltakkal kapcsolatosan megjegyzem, miszerint kiváló súlyt helyezek arra, hogy a gazdálkodás szabályozása a szóban forgó összes területekre nézve mindig az illető *birtokosok meghallgatásával*, illetőleg azok törvényes képviselőivel egyetértésben történjék.

E végből rendelem, hogy a m. kir. állami erdőhivatalnak kiküldött közegei, a mennyiben lehetséges, már az üzemberendezési előmunkálatok (határbejárás, adatok felvétele) alkalmával, de mindenestre még a terveknek részletes kidolgozása előtt *az illető birtokosok törvényes képviselőit a birtokosok szempontjából figyelembe veendő körülményekre és azok kívánságaira nézve gondosan kikérdezzék; viszont őket minden tekintetben felvilágosítsák és tájékoztassák; teljesíthető kívánságaikat pedig mindenestre figyelembe vegyék.*

Rendelem továbbá, hogy a m. kir. állami erdőhivatalok az ekként elkészített rendszeres gazdasági üzemterveket (erdősítési terveket), nemkülönben az ideiglenes tervek megállapítására vonatkozó javaslatokat, — mielőtt a közigazgatási bizottsághoz benyújtanák, — az illető birtokosok törvényes képviselőinek bemutassák, a tervekben foglalt intézkedéseket megmagyarázzák és amennyiben azok ellen semmi kifogás vagy észrevétel nem merült fel, ezt a körülményt a birtokos törvényes képviselője által az üzemtervré (erdősítési terve, illetőleg ideiglenes terv-javaslatra) *záradékképpen rávezetessék.*

Ellenkező esetben, ha t. i. az érdekelt birtokosok törvényes képviselője kifogásokkal él, vagy kívánságokkal áll elő, erről jegyzőkönyvet kell felvenni, illetőleg a birtokosok törvényes képviselőjét a kifogások vagy kívánságok írásba foglalására kell felhívni s azután a felvett jegyzőkönyvet, illetőleg a birtokosok beadványát az — erre való hivatkozással záradékoltt — üzemtervhez (erdősítési tervhez, ideiglenes tervjavaslathoz) kell csatolni. A m. kir. állami erdőhivatal ilyen esetekben a birtokosok kifogásaira vagy kérelmeire nézve köteles véleményét és javaslatát kimerítő megokolással a közigazgatási bizottság elé terjeszteni.

Arra való tekintettel pedig, miszerint az üzemtervek főrendeltetése tulajdonképpen abban áll, hogy a *gazdálkodás kitűzött céljainak* elérését egyrészt a törvényes követelményeknek, másrészt a birtokosok közvetlen érdekeinek megfelelőleg — a *gazdálkodásnak* lehető leghelyesebb *alapelvek* szerint való *irányításával* és *berendezésével* biztosítsák, e korlátok között azonban a szükséges és lényeg-

gükben megjelölt gazdasági intézkedéseknek *gyakorlati kivitele tekintetében* kellő teret kell engedniök a *szabad mozgásra* is; — ehhez mértén figyelmeztetem a m. kir. állami erdőhivatalokat, hogy az üzemtervek (erdősítési tervek) szerkesztésénél a fősúlyt a jelzett szempontokból szükséges gazdasági intézkedéseknek *lényegükben való gondos megállapítására helyezték*, és olyan, részletekbe menő, mellékes rendelkezéseket egyáltalán ne vegyenek föl, melyek a főintézkedések gyakorlati kivitelét — akár a birtokosokra, akár a kezelő erdőtisztekre nézve — esetleg megnehezíthetik, avagy olyan föltételekhez kötik, melyek utólag meg nem tarthatóknak bizonyulhatnak, tényleg azonban csak az üzemterv (erdősítési terv) módosítása útján helyezhetők hatályon kívül. (Igy például az erdősítések céljának, helyének és határidejének határozott megállapításán túl mellőzendőnek tartom az erdősítés módjának, időszakának vagy a választandó fánemeknek *kizárólagos* megjelölését, mert ezeknek meghatározása sok tekintetben a változásoknak alávetett helyi viszonyoktól és a birtokos körülményeitől függ s különben is legczélszerűbben esetről esetre, a kezelő erdőtiszt belátása szerint történhetik meg, — főként az olyan, kedvezőtlen termőhelyi viszonyok között, a hol az alkalmas fánemek kiválasztása vagy az erdősítés módjának meghatározása esetleg csak kísérletek útján lehetséges.)

VI. (A gazdasági tervek alkalmazása. A mi végül az általam jóváhagyott rendszeres gazdasági üzemterveknek (erdősítési terveknek) és a megállapított ideiglenes terveknek életbeléptetését és alkalmazását illeti, erre nézve rendelem, hogy a tervek tartalmát a m. kir. állami erdőhivatalok e végből kiküldendő közegeik által a birtokosok törvényes képviselőinek általánosságban ismételten megmagyaráztassák, őket az előirt egyes gazdasági intézkedések gyakorlati kivitelére kellően kioktassák, s nekik felvilágosításokkal és tanácsokkal mindig támogatásukra legyenek.

Amennyiben pedig az elkopárosodásnak indult vagy a kopár és vízmosásos területek termőképességének visszaszerzése érdekében foganatosítandó mellőzhetlen és elodázhatatlan gazdasági intézkedések olyan terheket rónának az érdekelt birtokosokra, amelyeket azok, támogatás nélkül, csak nagy nehézségekkel vagy egyáltalán nem bírnának elviselni, ilyen esetekben ingyen csemetéknek adományozása, s esetleg pénzsegélyek engedélyezése iránt, hozzám a közigazgatási bizottság útján, esetről-esetre, kimerítően megokolt előterjesztés intézendő.

Egyáltalán elvárom, hogy a közigazgatási bizottságok a kir. erdőfelügyelőségek és a m. kir. állami erdőhivatalok jelen rendeletem végrehajtásánál a legnagyobb körültekintéssel és gondjal járjanak el; a fennforgó általános gazdasági érdekeket és a birtoko-

sok jól felfogott saját érdekeit kellően mérlegelve összeegyeztetni s egyaránt kielégíteni igyekezzenek és kiváló súlyt helyezzenek arra, hogy az érdekelt birtokosok a rendszeres gazdálkodás előnyeit maguk is fölismerjék s annak eredményét jövőre mindinkább megbecsüljék.

Budapest, 1900. február hó 14.

Darányi s. k.

Körrendelet valamennyi törvényhatóságnak.

(A ragadozó és kártékony állatok mérgezésénél követendő eljárás tárgyában.)

16086/1900. sz. — A ragadozó és kártékony állatok mérgezésénél követendő eljárás szabályozása és az az ellen vétők megbüntetése tárgyában 1895. évi április hó 3-án 23542. sz. a. kiadott belügyministeri rendelet 1. §-a kötelességévé teszi a járási főszolgabiráknak illetve rendőrkapitányoknak, hogy a mérgezési engedély iránti kérvénynek az engedély kiadására jogosított hatósághoz a törvényhatóság első tisztviselőjéhez való előterjesztése előtt a kérelem érdemére nézve a szomszédos birtokosokat és községeket közbiztonsági szempontból hallgassák meg.

Mint hogy azonban a szomszédos s többnyire nagyszámu birtokosok és községek meghallgatása rendszerint hosszabb időt vesz igénybe s az ügynek az 1897. évi április hó 3-án 25444. sz. a. kiadott belügyministeri körrendeletben megkívánt sürgős elintézését hátráltatja: ennél fogva a duvadmérgezés iránti kérvények gyorsabb elintézése szempontjából az elől hivatkozott 23542/1895. sz. a. kiadott belügyministeri rendelet 1. §-ának azon részét, mely a szomszédos birtokosok és községek közbiztonsági szempontból való meghallgatása iránt intézkedik, a földművelésügyi m. kir. minister ural egyetértőleg, oly értelemben egészitem ki, hogy a járási főszolgabíró, illetve rendőrkapitány, a mérgezési engedély iránti kérvény előterjesztése előtt a szomszédos birtokosokat és községeket közbiztonsági szempontból az engedély iránti kérésről értesíteni, az e célból szándékolt mérgezést az érdekelt községekben közhírré tenni s az erről szóló értesítést a község házában 8 napi közszemlére kifüggeszteni tartozik, mely idő alatt ha az érdekeltek nem nyilatkoznak, későbbi észrevételek az engedély tárgyában hozandó határozatnál figyelembe nem veendőek.

Erről a törvényhatóságot tudomás és további megfelelő intézkedés végett értesitem.

Budapest, 1900. évi január hó 31-én.

A m. kir. belügyminister helyett:

Jakabffy s. k., államtitkár.

Körrendelet valamennyi kincstári erdőhatóságnak és a beszterczei erdőigazgatóságnak.

(A nyugdíjképes állami alkalmazottak állománykönyvének vezetése ügyében.)

3432/1900. sz. — A számviteli törvény végrehajtására vonatkozó utasítás 239. §-a értelmében tartoznak a külső erdőszámvevőségek a tisztviselők, altisztek szolgálók és egyéb rendszeresített létszámba tartozó nyugdíjképes alkalmazottakról állománykönyvet vezetni.

Az állománykönyvek helyes és pontos vezetése szempontjából felhívom a Czimet, hogy a tisztviselők, altisztek, szolgálók és egyéb nyugdíjképes alkalmazottak szolgálatában történt változásokat, melyek: a szolgálati eskü, kinevezés, előléptetés, áthelyezés, véglegesítés, kitüntetés, továbbá a be nem számítható időnek kitüntetése végett a tisztviselők felfüggesztése, illetményeinek megszüntetése melletti szabadságolás, rendelkezési állapotba való helyezés, nyugdíjazás, fegyelmi ítéletek, lefokozás, elbocsátás stb. stb. egyáltalában a tisztviselőket, altiszteket, szolgálókat és egyéb alkalmazottakat érintő s a szolgálati táblázatba bejegyzendő változásokat a mellérendelt számvevőséggel mindenkor közölje és azonkívül a tiszti személyzetre vonatkozó változásokat minden év végén, a minősítési táblázatok felterjesztése alkalmával, a megfelelő mintán (9. rakt. cz. III. szám. fog. 36 és 37. rakt. cz.) ide jelentse be.

Budapesten, 1900. február hó 24-én.

A minster megbízásából:

Sóltz Gyula, s. k.

Körrendelet valamennyi kincstári erdőhatóságnak, m. kir. erdőőri szakiskolának és a beszterczei m. kir. erdőigazgatóságnak.

(Aszfaltozási munkáknál az anyag hazai származásának figyelembe vétele iránt.)

11231/1900. sz. — A hazai iparnak lehetőleg minden téren való támogatása érdekében felhívom a Czimet, hogy a kerületében előforduló aszfaltozási munkáknál az aszfaltanyag hazai származására ugy a házilagosan, mint vállalat útján végzendő építkezéseknél figyelemmel legyen, s a vállalati uton foganatosítandó építkezéseknél a vállalati, illetve építési feltételek közé ebben az értelemben megfelelő intézkedést vegyen fel.

Kelt Budapesten, 1900. évi február hó 27-én.

A minster megbízásából:

Sóltz Gyula, s. k.

Körrendelet

valamennyi magyarországi kincstári erdőhatóságnak, erdőrendezőségnek, állami erdőhivatalnak, erdőfelügyelőségnek, erdőőri szakiskolának, a beszerzei erdőigazgatóságnak és a selmeczbányai bányászati és erdészeti akadémia igazgatóságának.

(A hazai gyufaipar támogatása ügyében.)

A m. kir. kereskedelemügyi minister ur a hazai gyufaipar helyzetével és az ezen iparágnál mutatkozó bajok orvoslásával foglalkozván, felhivta a hazai gyufagyárosokat, hogy erre vonatkozó panaszait, illetve óhajaikat terjesszék elő.

Nevezett gyárosok többféle támogatáson kívül különösen azt kérték, hogy az állami hatóságok ebbeli szükségletük fedezésénél, a magyar gyufaiparra legyenek tekintettel.

A m. kir. kereskedelemügyi minister urnak ennek alapján hozzám intézett ezirányu megkeresésére felhivom a Czímet, hogy a hazai gyufa-ipar támogatása céljából, hivatalos használatra csak is magyar gyártásu gyufát szerezzen be és alárendelt hivatalait is ily gyufák használatára hívja fel.

Nem mulaszthatom el egyszersmind annak megemlítését, hogy a jelzett cél elérése érdekében mennyire kívánatos volna a magánfogyasztásban is a hazai gyártásu gyufák használata.

Budapest, 1900. évi márczius hó 5-én.

A minister helyett:

Kiss,
államtitkár.

Körrendelet

valamennyi kincstári erdőhatóságnak, erdőrendezőségnek, állami erdőhivatalnak, erdőfelügyelőségnek, erdőőri szakiskolának és a beszerzei erdőigazgatóságnak.

11261/1900. sz. földm. min. — A m. kir. kereskedelemügyi minister urnak hozzám intézett folyó évi 3604. számu átirata szerint a beszerzett iparczikkekről szóló kimutatások oly későn érkeznek hozzá, hogy az azokban foglalt adatok, aktuális érték hiányában kellően fel nem használhatók.

Ennek elkerülése céljából szigoruan utasítom a czímet, hogy az előző évben beszerzett iparczikkekre vonatkozó kimutatásokat mindenkor a beszerzést követő évnek *legkésőbb január hava végéig* terjesszék elem.

Budapest, 1900. évi márczius hó 6.-án.

A minister megbizásából:
Sóltz Gyula.

Körrendelet

valamennyi kir. erdőfelügyelőségnek.

21527/1900. földm. min. — A történelmi és egyéb nevezetességgel bíró fák és facsoportok fentartása, megőrzése és megjelölése ügyében jelen szám alatt a kincstári és állami erdőhatóságokhoz intézett rendelettem másolatát azzal a meghagyással küldöm meg a kir. erdőfelügyelőségnek, hogy arról a kerületében lévő erdőbirtokosokat hivatalos utazásai alkalmával oly felkéréssel értesítse, hogy a birtokukban levő erdőségekben előforduló emlékezetes fákat megőrizni és azokat akár a kir. felügyelőség útján, akár pedig közvetlenül, azok tüzetes leírásával és esetleg rajzaival együtt, nekem ez év végéig bejelenteni sziveskedjenek.

Budapest, 1900. június 25.

Darányi s. k.

Körrendelet

valamennyi kincstári erdőhatóságnak, erdőrendezőségnek, állami erdőhivatalnak, erdőőri szakiskolának, a beszterczei erdőigazgatóságnak és a bányászati-erdészeti akadémia igazgatóságának.

(Az emlékezetes fák megóvása ügyében.)

21527/1900. földm. min. — Valamint az elmúlt időkből reánk maradt régi történelmi, művelődés-történeti és művészeti emlékeknek a lehetőség szerinti fentartása már általános érvényre jutott közöhhajt képez, melynek megvalósítása érdekében maga az állam is tevékeny részt vesz, ép oly kívánatos, hogy hazánk mulandó természeti szépségeinek megóvására és fentartására is lehetőség szerint közreműködjünk.

Ehez képest kerületében a boldogult királyné Ő Felsege emlékére ültetett emlékfákat; valamint oly fákat és facsoportokat, melyekhez valami történelmi emlék, monda, vagy szájhagyomány fűződik, vagy melyek igen magas kor, rendkívüli nagyság, vagy rendestől eltérő formájoknál fogva kiválnak, továbbá egyes tájképek szépségét emelő faegyedeket, avagy földrajzi elterjedésüknél és fekvésüknél fogva azon a vidéken ritka és érdekes fapéldányokat vagy facsoportokat fentartani, megőrizni és állandóan megjelölni kívánván, utasítom a czimet, hogy a kerületében előforduló ily megóvásra és fentartásra érdemes fákról, facsoportokról és állabokról szerezzen megfelelő módon kellő tájékozást s azokról az előfordulási hely megjelölésével tegyen nekem ez év végéig részletes jelentést, egyuttal javaslatot tevén arra nézve is, hogy milyen

módon vélné azokat fentartani, megőrizni és mily megjelöléssel ellátni.

Az ilyen emlékezetes és nevezetes fákról esetleg rendelkezésre álló rajzok vagy fényképek szintén bemutatandók.

Budapest, 1900. június 25.

Darányi s. k.

Körrendelet.

Valamennyi alantas hatóságnak, intézetnek és közegnek.

71,588/1900. sz. — Az Erzsébet-emlékfák ápolása ügyében egyidejűleg kibocsátott körlevelem egy példányát tudomásvétel és miheztartás végett idezártan, oly felhívással küldöm meg a Czimnek, hogy a mennyiben Erzsébet-fákat ültetett, facsoportot, ligetet létesített volna, azok ápolására mindenkor különös gondot fordítson.

Együttal a tárczám köréhez tartozó mindama hatóságokat, melyek facsometék s kiültetésre való fácskák (cserjék, bokrok) nevelésével foglalkoznak, felhatalmazom, hogy a hátrány nélkül átengedhető készlet keretén belül az e végből hozzájuk fordulónak csometéket és fácskákat teljesen díjmentesen rendelkezésükre bocsáthatnak.

Kelt Budapesten, 1900. szeptember hó 10-én.

Darányi s. k.

*

A magyar nemzet mély gyászba borult ma két éve Felséges királynénk megrendítő elhunytá felett.

Az a szeretet, melylyel a nemzet Felséges Asszonyunkat életében körülvette, elkísérte őt örök nyugvóhelyére is; ez a szeretet kegyelettel őrzi dicső emlékét időtlen-időig.

Ez a szeretet érezte, hogy a hon le nem róható hálával tartozik az Idvezült fenkölt emlékének és meghatóan nyilatkozott az meg számos oly áldásos intézmény és emlék létesítésében, melynek alkotása az Ő nevéhez fűződik, sorsa az Ő védőszellemének van ajánlva.

A magyar társadalom kicsinyje és nagyja megható lelkesedéssel megértette az én kérő szavamat is; a természet nagy templomában élő emlékeket létesítettünk az Ő nevére s falvakon és városokban, kopár földeken és virágos kertekben, hegyek ormán és völgyek öln *három* millió fát, bokrot, cserjét ültetett el a magyar nép szerető keze.

Ámde kegyeletünknek csak egy részét róttuk le az Erzsébet emlékfák elültetése által.

Az Idvezült Királyné dicső emléke kegyeletes kötelességünkké teszi, hogy e fákat hű ragaszkodással, szeretettel, gondos ápolással meg is tartsuk.

Az a megható lelkesedés, mely a magyar társadalmat ez emlékfák ültetésében vezette, nekem reményt nyújt arra, hogy a társadalom gondozásukat is ép úgy szíven viselendi mindenkor.

A mai emlékezetes napon kívántam t. Czimedet arról értesíteni, hogy ha e kegyeletes faültetés netalán valamely pótlást igényelne, részemről ahhoz legnagyobb készséggel módot fogok nyújtani.

S ezért ha t. Czimed a vezetésem alatt álló ministerium erdészeti főosztályával (Budapest, V. Nádor-utca 5. szám) avagy a t. Czimed lakóhelyéhez legközelebb fekvő kincstári erdészeti vagy egyéb, a fenhatóságom alatt álló s a kiültetésre alkalmas fák (cserje, bokor) nevelésével foglalkozó hatósággal ezen körülményt egyszerű levelezőlapon tudatni szives leendő, az általam egyidejűleg utasított hatóságok a t. Czimed számára szükséges Erzsébet-fákat (cserje, bokor) díjmentesen a szállításra legalkalmasabb időben haladéktalanul megküldik.

Végül tisztelettel értesitem t. Czimedet, hogy őszinte köszönettel venném, ha az Erzsébet fák nagyobb csoportjainak fejlődéséről engem értesíteni méltóztatnék.

Kelt Budapesten, 1900. évi szeptember hó 10-én.

Hazafiui üdvözzel

Darányi s. k.

Körrendelet.

Valamennyi m. kir. állami erdőhivatalnak.

(Az 1898 : XIX. t.-cz. 11. §-ában foglalt határozmányok végrehajtása ügyében.)

70715/1900. sz. — Felhivom a czimet, hogy amennyiben az állam által kezelt erdők és kopár területeken, akár a rendszeres vagy ideiglenes gazdasági üzemtervekből (erdősítési tervekből), akár az 1898 : XIX. t.-cz. 16. §-ában említett külön rendeletekből folyólag olyan teendők merülnek fel, melyeknek közvetlen végrehajtása az említett törvény 13. §-a értelmében, az érdekelt birtokosok kötelessége ugyan, de azok tervezésénél, előkészítésénél vagy teljesítésénél, a m. kir. állami erdőhivatalnak ugyanezen törvény 11. és 15. §-aiban meghatározott közreműködését az érdekelt birtokosoknak, a törvény határozmányjaiból folyólag és 15217/99. sz. rendeletem (I. rész) 55. §-a értelmében nemcsak jogukban áll, de egyszersmind kötelességük is igénybe venni: a birtokosokat a törvény idézett határozmányainak, valamint a 15217/99. sz. rendelet-

tem 55. és 56. §-aiban foglalt rendelkezéseknek megtartására mindenkor figyelmeztesse, ha pedig e tekintetben valamely birtokos részéről lényeges mulasztást tapasztalna, arról ide esetről-esetre jelentést tegyen.

Különösen súlyt helyezek pedig arra, hogy az állam által kezelt erdő és kopár területek birtokosai az eladás alá kerülő falkészletek és más erdei termékek, valamint minden más erdei haszonvétel értékesítésénél a m. kir. állami erdőhivatal közreműködését az említett törvény 11. §-ának f) pontja értelmében mindenkor igénybe vegyék, akár a gazdasági tervben elő nem irt rendkívüli, akár abban előirt rendes haszonvételekről legyen is szó. Éppen ebből az okból igen kívánatosnak tartom, hogy a czim kellő tájékozást szerezzen arról, vajjon a rendes haszonvételek egész mértékükben szükségesek-e az érdekelt birtokosok saját szükségleteinek fedezésére, vagy feleslegesek is maradnak; önként értetvén, hogy az utóbb említett esetekben az érdekelt birtokosokat az említett törvényes határozmányok megtartására a czimnek már akkor kell figyelmeztetnie, amidőn az illető haszonvétel kijelölése a természetben, a gazdasági terv előírásai alapján, megtörténik.

Budapest, 1900. szeptember hó 8-án.

A minister helyett:

Kiss, s. k.
államtitkár.

Körrendelet.

Valamennyi m. kir. állami erdőhivatalnak és kir. erdőfelügyelőségnek.
(Az 1898 : XIX. t.-cz. 11. §-ában foglalt határozmányok végrehajtása ügyében.)

81486/1900. sz. — Az 1898 : XIX. t.-cz. 11. §-ában foglalt határozmányok végrehajtása ügyében 1900. évi 70715. sz. a. kiadott körrendelettel kapcsolatosan értesitem a czímet, hogy a belügyminister ur *a községi faeladásoknál követendő eljárás szabályozása tárgyában* 100748/1900. sz. a. a következő körrendeletet adta ki:

„Körrendelet valamennyi vármegyei törvényhatóságnak: A községi erdők fatermékeinek eladásánál az 1898 : XIX. t.-cz. rendelkezéseinek megtartása tárgyában.

A községi erdők fatermékének eladása tárgyában 1885. február 9-én 3596. sz. a. kibocsátott belügyministeri körrendelet kapcsán (l. Rendeleték tára 1885. évf. 478. lap) és az ujabban életbe lépett 1898 : XIX. t.-cz. 11. §. f) pontjában foglaltak alapján felhívom a törvényhatóságot, hogy a területén létező községeket figyelmeztesse arra, miszerint az id. t.-cz. 8. §. alapján szervezett m. kir.

állami erdőhivataloknak a törvény 11. §. f) pontja értelmében feladatukká van téve egyebek közt az is, hogy az értékesítés alá kerülő fakészletek és más erdei termékek mennyiségét és becsértékét megállapítsák s azok értékesítési módjára és feltételeire nézve javaslatot tegyenek.

Egyszermind felhívom a törvényhatóságot, hogy a községeket köteleztesse, miszerint a fentebb említett ügyek tárgyalásánál az erdőhivatalok közreműködését igénybe vegyék, nevezetesen az értékesítés alá kerülő fatömegek becsértékére s az értékesítés módjára s feltételeire nézve az erdőhivatal nyilatkozatát és javaslatát szerezzék be, intézkedéseiket ezen javaslatokra alapítsák.

Elvárom, hogy a törvényhatóság mindazon esetekben, a mikor a fentebbi szempontok alá eső ügyek akár hivatalból, akár felelősségi uton eléje terjesztetnek, a jelen utasítás megtartását szoros-
san ellenőrizze. Budapest, 1900 október 6. A minster helyett: *Szell* s. k. államtitkár.

Felhívom a czimet, hogy a fentebbi körrendeletben foglalt rendelkezésekre az érdekelt községek figyelmét minden adandó alkalommal föl hívja, amennyiben pedig azokra részéről valahol mulasztást vagy ellenkezést tapasztalna, a felmerülő esetről ide haladéktalanul jelentést tegyen.

Budapest, 1900 október hó 31-én.

A minster megbízásából:

Horváth Sándor s. k.

Körrendelet.

Valamennyi magyar és horvát-szlavon kincstári erdőhatóságnak, a besztérczei erdőigazgatóságnak és a temesvári m. kir. állami erdőhivatalnak.

(Az erdészeti pénztárak használatában levő pénzszekrények kulcsainak kezelése iránti szabályok módosítása tárgyában.)

81301/1900. sz. — Az erdészeti pénztáraknál szolgálatot teljesítő tisztek helyettesítésénél a pénzszekrények kulcsainak kezelése körül felmerült kételyek eloszlátása végett a hivatali elődöm által a pénzszekrényekhez tartozó kulcsok kezelése tárgyában 1882. évi november hó 21-én 46,104. szám alatt kiadott körrendeletnek 2. és 3. szakaszát oda módosítom, hogy a jelenleg használatban levő három záru pénztári szekrények kulcsai közül, az eddig a pénztárakban őrzött helyettesítési kulcsok is állandó használatba vétetvén a (középső) főzár és az alsó zár (chubzár) kulcsai a pénztárnok, a felső zár kulcsai pedig az ellenőr kezében legyenek.

A főtisztek helyettesítése alkalmával pedig az alábbi 1—5. pontban foglalt határozmányok irányadók:

1. A pénzszekrény főzár kulcsai (középső brámazár) és az utolsó zár (chubzár) kulcsai a pénztárnok kezében legyenek, a pénztárnok helyettesítése alkalmával azonban csak a főzár kulcsait veszi át a helyettesítendő tiszt, míg a felső s alsó zár (chubzár) kulcsait az ellenőr kezeli.

2. Ha az ellenőr helyettesítettik, akkor a felsőzár kulcsait a helyettesítő tiszt veszi át, a pénztárnok pedig a főzár és alsó-zár kulcsait az 1. pontban előirt módon kezeli.

3. Ha egyidejűleg mind a két főtiszt helyettesítettik, akkor az a tisztviselő, ki ugyanannál a hivatalnál a főtisztek egyikét már helyettesítette, átveszi a felső és középső, a másik helyettesítő pedig az alsó zár kulcsait.

4. A mennyiben a pénzszekrények külön szobában vannak s az ebbe vezető ajtó is három záru volna, ennek kulcsai is az előző pontokban foglaltak szerint kezelendők.

5. Ha a tisztviselő, a ki már helyettesített ugyanannál a hivatalnál pénztárnokká vagy ellenőrré nevezetnék ki, csakis azokat a kulcsokat kezelheti, melyek annak idején a helyettesítés alkalmával kezeiben voltak, s előtte ismereteseek.

A fennálló pénztári szabályok értelmében különös gond lévén fordítandó arra, hogy helyettesítések alkalmával egy és ugyanazon tiszt szolgálatának egész ideje alatt a különböző pénztári kulcsok birtokába soha se jusson; utasítom (Czimet) miszerint minden pénztári szekrényre és ezeknek minden egyes kulcsára nézve állandó nyilvántartást vezessen arról, hogy ezen kulcsok mikor, mily alkalomból, meddig, s kinek a kezén voltak.

Jelen körrendeletemben foglalt új kezelési eljárás azonnal, a rendelet kézhezvételével, lép életbe.

Budapest, 1900 október 19.

A minister megbízásából:

Sóltz Gyula, s. k.

Jegyzőkönyv

a földmivelésügyi m. kir. ministerium szolgálati ügyköréhez tartozó állami erdőtisztok gyermekeinek nevelését segélyező alap intéző bizottságának Budapesten 1900. évi április hó 21-én tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: Sóltz Gyula ministeri tanácsos, elnök, Bartha Gyula főerdőtanácsos, a bizottság előadója, továbbá Horváth Sándor főerdőtanácsos, Laitner Elek, Havas József erdőigazgatók, Lászlóffy Gábor erdőfelügyelő, Nagy Károly és Szenes József erdőtanácsosok, bizottsági tagok; Gurányi István erdész az alap pénztárosa és Doroszlai Gábor alerdőfelügyelő, jegyzőkönyvvezető.

Elnök az ülést megnyitván, üdvözli a megjelent bizottsági tagokat, közöttük pedig különösen Laitner Elek m. kir. erdőigazgatót és Lászlóffy Gábor kir. erdőfelügyelőt, mint az Országos Erdészeti Egyesület ajánlata folytán a bizottságba kinevezett új tagokat, egyuttal támogatásukat kérvén ezen üdvös és áldásos czélú alap ügyeinek intézéséhez.

Laitner Elek a maga és új tagtársa nevében köszönetét fejezi ki a bizottságban való szívélyes fogadtatásukért s kijelenti, mikép törekedni fognak arra, hogy a bizottságban teljes odaadással működve az örömmel vett kitüntető megbizatással rájuk rótt kötelezettségeknek minden tekintetben megfeleljenek.

Elnök ezen biztosítást köszönettel véve, még megemlíti, hogy Simenszky Kálmán bizottsági tag távolmaradását kimentette.

I. Előadó bemutatja a földmivelésügyi m. kir. minister urnak m. évi 58662. sz. intézvényét, mely szerint az alap 1898. évi zárszámadását felülvizsgáltatván, azt helyesnek találta s ennél fogva felhatalmazza az intéző bizottságot, hogy a felelős számadók részére kiállított felmentvényeket kézbesitse.

A leirat tudomásul vétetik és a felmentvények kiadása elhatároztatik.

A bizottság egyuttal határozatilag kimondja, hogy ezentul az évi zárszámadás szabályszerű megvizsgálása után a minister urnak erre vonatkozó értesítését tárgyaló ülés jegyzőkönyvébe teljtartalmulag felveendő.

Ezen határozathoz képest a szóban levő zárszámadás a következőkben közzététetik.

„Az állami erdőtisztek gyermekeinek nevelését segélyző alap 1898. évi zárszámadása. Felelős számadók: Uitz Mátyás m. kir. erdőszámellenőr, az alap ellenőre és dr. Hoffmann Gyula kir. alerdőfelügyelő, az alap akkori pénztárosa.

Az alap álladéka az 1898. év végével lezárt számadás szerint.

I. Értékpapirokban:

A magyar leszámítoló és pénzváltó bankban elhelyeztetett:

a) 50,000 K. névértékű koronajáradék kötvény	25,000	frt	—	kr.	
b) 10,000 frtnyi regalekötvény	10,000	frt	—	kr.	35,000
					frt — kr.

II. Készpénzben:

a) A magyar leszámítoló és pénzváltó bankban 21,487 és 22896. számú könyv szerint	13,315	frt 90 kr.
b) az erdészeti házi- pénztárban	1,405	frt 50 kr. 14,721 frt 40 kr.
Összesen:		49,721 frt 40 kr.

Ezen összegből esik:

I. az alaptőkére.

a) értékpapirokban...	20,000	frt — kr.
b) takarékbetétekben	4,341	frt 40 kr. 24,341 frt 40 kr.

II. A folyó kezelésre.

a) az 1898/9. tanévre engedélyezett segélyekre ...	8,880	frt — kr.
b) az az 1899/900 tan- évre kiosztható segélyekre	16,500	frt — kr. 25,380 frt — kr.
Összesen		49,721 frt 40 kr.

1851

/1866/

Zárszámadás.

Folyószám	T á r g y	Készpénz		Takarék- betét		Érték- papir	Összesen		Főkv. lapja
		frt	kr	frt	kr	frt	frt	kr	
I. Folyókezelés.									
Bevétel									
1	Az 1897. évi maradvány	1,291	33	22,222	43	—	23,513	76	107
2	Járulékok és adomány..	19,035	45	—	—	—	19,035	45	108
3	Kamatokból	1,719	70	—	—	—	1,719	70	109
4	Visszavett takarékbetét.	31,365	—	—	—	—	31,365	—	110
5	Takarékba helyezett ösz- szegek.....	—	—	17,540	90	—	17,540	90	111
6	Beszerzett korona-jára- dék-kötvények.....	—	—	—	—	10,000	10,000	—	72
7	Beszerzett regálékötvé- nyek	—	—	—	—	10,000	10,000	—	72
8	Az alaptökéhez csatolt kötvényért	—	—	5,000	—	—	5,000	—	106
	Összes bevétel	53,411	48	44,763	33	20,000	118174	81	
Kiadás.									
8	Segélydíjak	14,395	—	—	—	—	14,395	—	117
9	Különféle kisebb kiad. .	6	75	—	—	—	6	75	118
10	Visszavett takarékbetét.	—	—	31,365	—	—	31,365	—	119
11	Takarékba helyezett ösz- szegek.....	17,540	90	—	—	—	17,540	90	120
12	20,000 frt értékpapir vá- sárlásáért kiad. összeg	20,063	33	—	—	—	20,063	33	54
13	Az alaptökéhez csatolt értékpapir.....	—	—	—	—	5,000	5,000	—	105
14	Az alaptökéhez csatolt összegek:								
	a) 1897. évi bevételi felesleg 38 f. 76 k.	—	—	—	—	—	—	—	—
	b) megszűnt. 1897/8. évi segélyek 200 f.	—	—	—	—	—	—	—	—
	c) az 1898. tiszta jöv. 1/5része 4185 f. 7 k.	—	—	4,423	83	—	4,423	83	121
	Összes kiadás	52,005	98	35,788	83	5,000	92,794	81	—
Összehasonlítás									
	A bevételek összege ...	53,411	48	44,763	33	20,000	118174	81	—
	A kiadások összege....	52,005	98	35,788	83	5,000	92,794	81	—
	Marad 1898. év végével	1,405	50	8,974	50	15,000	25,380	—	—

Folyószám	T á r g y	Készpénz		Takarék- betét		Érték- papír	Összesen		Főkv. lapja
		frt	kr	frt	kr	frt	frt	kr	
	II. Alaptőke.								
	Bevétel								
1	Maradvány 1897. év vé- gével.....	—	—	4,917	57	15,000	19,917	57	106
2	Az alaptőkéhez csatolt értékpapír.....	—	—	—	—	5,000	5,000	—	105
3	1897. évi bevételi fe- lesleg.....	—	—	38	76	—	38	76	106
4	Gyenge Róza és Várnai Elemér részére enge- délyezett 100—100 frt- nyi igénybe nem vett segélye.....	—	—	200	—	—	200	—	106
5	Az 1898. évi tisztajöve- delem $\frac{1}{5}$ része.....	—	—	4.185	07	—	4,185	07	106
	Összes bevétel	—	—	9,341	40	20,000	29,341	40	—
	Kiadás								
6	Az alaptőkéhez csatolt értékpapírokért.....	—	—	5,000	—	—	5,000	—	116
	Marad az 1898. év vé- gével.....	—	—	4,341	40	20,000	24,341	40	—
	S o m m á z a t								
	I. Folyókezelés.....	1,405	50	8,974	50	15,000	25,380	—	—
	II. Alaptőke.....	—	—	4,341	40	20,000	24,341	40	—
	Összesen	1,405	50	13,315	90	35,000	49,721	40	—

Folyószám	T á r g y	Egyen- kint		Ösz- zesen	
		frt	kr	frt	kr
III. Segélyösszegek nyilvántartása.					
a) Az 1897/8. tanévre engedélyezett segély					
1	Maradvány 1897. év végén.....	—	—	8,875	—
2	Kiadás 1898. évben.....	8,675	—	—	—
3	Az alaptőkének átszolgáltatott	200	—	8,875	—
Marad 1898. év végén					
b) Az 1898/9. tanévre engedélyezett segély					
Előírás					
1	Az intéző bizottság határozata alapján	—	—	14,600	—
Kiadás					
2	Segélyekre kifizetett.....	—	—	5,720	—
Hátralék					
8,880 —					
IV. Az 1898. évi jövedelem és azt terhelő kiadás.					
Bevétel					
1	Járulékok és adományokból	19,035	45	—	—
2	Kamatokból.....	1,719	70	20,755	15
Kiadás					
1	Különféle kisebb kiadás	6	75	—	—
2	Vásárolt értékpapírokért a névértéken felül	63	33	70	08
Tiszta jövedelem 1898. évben					
20,685 07					
Ezen összegből					
a)	az alaptőkét illető 1/5 rész	4,185	07	—	—
b)	az 1899/1900. tanévre segélykép kiosztható	16,500	—	20,685	07

Folyó szám	T á r g y	Koronajáradék névért.	Regálékótv. névértéke	Értékpapírok névértéke	Beszerzési ár		Külömbözet		
					frt	kr	frt	kr	
B e v é t e l									
1	Az 1893. évben betérjesztett (24,500 K. n. é.)	—	—	12,250	11,579	37	670	63	
2	Az 1894. évben betérjesztett (5,500 K. n. é.)	—	—	2,750	2,608	98	141	02	
3	Az 1898. évben betérjesztett (20,000 K. n. é., 10,000 frt reg.)	—	—	20,000	20,063	33	63	33	
	Összesen	—	—	35,000	34,251	68	748	32	
K i a d á s									
4	Az alaptökéhez csatoltatott 1894. évben 15,100 K. n. é.	—	—	7,550	7,140	18	909	82	
5	1895. „ 8,100 „ „	—	—	4,050	3,826	92	223	08	
6	1896. „ 6,800 „ „	—	—	3,400	3,221	25	178	75	
7	1898. „ 10,000 „ „	—	—	5,000	5,015	83	15	83	
8	Folyó kezelésben maradt 1898. évi } 10,000 „ „	—	—	15,000	15,047	50	47	50	
	} 10,000 frt reg. Összesen	—	—	35,000	34,251	68	748	32	

51828—899. Megvizsgáltván a főkönyv adataival megegyezőnek találtatott. Budapest 1899. július 6. Földművelésügyi m. kir. ministerium erdőszámvevősege. Arányi s. k., Nagy s. k., Farkas s. k.“

II. Előadó felolvassa a földművelésügyi miniszter ur fent idézett számú rendeletének azt a további részét, mely az ellenőri és a pénztári kezelési teendők ellátásának újbóli szabályozására vonatkozik s mely szó szerint a következőket tartalmazza:

Miután pedig az 1899. évi július hó 17-én tartott bizottsági ülésen felvett és hozzám bemutatott jegyzőkönyvből az tűnik ki, hogy a segélyzotalap pénztári kezelése és ellenőrzése nem történik a kellő szabályszerűséggel, szükségesnek tartom, hogy az eddigi eljárás hiányosságának megszüntetése iránt haladéok nélkül intézkedés tétessék s nevezetesen, hogy:

1. a pénztári napló vezetésével és ellenzárolással olyan tisztviselő bizassék meg, a ki állandóan a pénztár közelében lehet; s ennek a tisztviselőnek a teendői az állami pénztár kezelési szabályok alapján pontosan előirassanak;

2. a pénztárnok a kezelése alatt álló összes pénzeokről olyan

kézinaplót (strazzát) vezessen, a melyben a naponkinti bevételek és kiadások a tárgy (név, czim) rövid megnevezésével és a pénzösszeg kitüntetésével felsorolva legyenek s a melyben a nevelési alapra vonatkozó tételek pénzösszege a pénztári kezelés tárgyát képező egyéb pénzeztől elkülönítve kitűnjék;

3. egyebekben pedig az állami pénztárak kezelésére vonatkozólag életbe lépett és életbe lépő szabályok az alap pénztárának kezelésénél életbe léptetessenek és pontosan betartassanak.

Felhivom tehát a t. intézőbizottságot, hogy az első pont alattiakra nézve a legközelebbi ülés jegyzőkönyvének előterjesztése alkalmával tegyen hozzám javaslatot s egyidejűleg intézkedjék az iránt, hogy a 2. és 3. pont alattiak az alappénztárosnak szigorú kötelességévé tétessenek.

Megjegyzem, hogy a főkönyvek vezetése a havi pénznaplók megvizsgálása és a zárószámadások készítése továbbra is a központi számvevőség erdészeti csoportjának fogja feladatát képezni.

Ezen rendelet utolsó bekezdésében foglaltakat a bizottság tudomásul veszi, egyuttal pedig a jelenlevő pénztárost utasítja, hogy a pénztári kezelésnél a közölt leirat 2. és 3. pontjaiban foglalt rendelkezésekhez szigorúan alkalmazkodjék; továbbá megállapodik abban, hogy a pénztári ellenőrzési teendők ellátásával a pénztárossal ugyanazon hivatali helyiségben működő Tomassek Miklós m. kir. erdészjelöltet kívánja megbízatni; mihez képest az előadót felhívja, hogy az e tekintetben szükséges lépéseket ezen ülés jegyzőkönyvének a földművelésügyi minster ur elé terjesztése alkalmával tegye meg; s ugyancsak az előadót felhívja arra is, hogy a legközelebbi ülésen a pénztári ellenőri teendők részletes előírását magában foglaló javaslatot terjeszzen elő, megjegyezvén, hogy ezen szabályzat-terv kidolgozására a ministeri számvevőség erdészeti csoportja kérendő fel.

III. Előadó bemutatja az alapnak a felelős számadók által összeállított 1899. évi zárószámadását.

A zárószámadás megvizsgálására az előadón kívül Nagy Károly és Szenes József erdőtanácsosok, bizottsági tagok küldetnek ki, azzal az utasítással, hogy eljárásuk eredményéről a legközelebbi ülésen jelentést tegyenek.

Ezzel kapcsolatban elhatározottat, hogy a zárószámadás megvizsgálása után, ha az rendben találtatik, a jövő 1900/901. tanévben kiosztható segélyek iránti pályázati felhívásnak közhírré tétele végett a szükséges intézkedések az előadó részéről a kellő időben megtétessenek.

IV. Az alap pénztárosa beterjeszti és felolvassa az alapnak az 1900. év I-ső negyedének végén mutatkozott pénztári álladékról szóló kimutatást, a mely szerint az alap tulajdonát képezik:

I. Értékpapirokban:

A magyar leszámítoló és pénzváltó bankban elhelyezett:

a) 50,000 korona névértékű 4 ⁰ / ₁₀ -os koronajáradék kötvény	---	50,000 K. — f.	
b) 10,000 frt névértékű 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀ -os regále- kötvény	---	20,000 K. — f.	70,000 K. — f.

II. Készpénzben:

a) A magyar leszámítoló- és pénzváltó-bankban a 25,451. sz. betétkönyv szerint	---	45,196 K. 94 f.	
b) Az erdészeti házi-pénztárban	---	— K. 23 f.	45,197 K. 17 f.
Összesen	---		115,197 K. 17 f.

Ebből az összegből esik:

1. Az alaptőkére:

a) értékpapirokban	---	40,000 K. — f.	
b) takarékbetétekben	---	17,763 K. 02 f.	57,763 K. 02 f.

2. A folyó kezelésre:

a) az 1899/1900. tan- évre engedélyezett, még ki nem osztott segélyre	---	7,710 K. — f.	
b) az 1900/1901. tan- évre kiosztható segélyre	---	35,200 K. — f.	
c) az 1900. évi tiszta jövedelemre	---	14,524 K. 15 f.	57,434 K. 15 f.
Összesen	---		115,197 K. 17 f.

Bemutatja és felolvassa továbbá az ülés napján mutatkozó pénztári álladékról szóló kimutatást, amely szerint van:

1. Értékpapirokban:

A magyar leszámítoló- és pénzváltó-bankban elhelyezett:

a) 50,000 K. névértékű 4 ⁰ / ₁₀ -os korona- járadék kötvény	---	50,000 K. — f.	
b) 10,000 frt névértékű 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀ -os regále-köt- vény	---	20,000 K. — f.	70,000 K. — f.

II. Készpénzben:

a) a magyar leszámítoló és pénzváltó-bankban a 25,451 sz. betétkönyv szerint	46,796 K. 94f.	
b) az erdészeti házipénztárban	162 K. 38 f.	46,959 K. 32 f.
Összesen		116,959 K. 32 f.

Ebből az összegből esik:

1. Az alaptőkére:

a) értékpapirokban	40,000 K. — f.	
b) takarékbetétekben	17,763 K. 02 f.	57,763 K. 02 f.

2. A folyókezelésre:

a) az 1899/900. tanévre engedélyezett még ki nem osztott segélyre	7,710 K. — f.	
b) az 1900/1. tanévre kiosztható segélyre	35,200 K. — f.	
c) az 1900. évi tisztajövedelemre	16,286 K. 30 f.	59,196 K. 30 f.
Összesen:		116,959 K. 32f.

A bizottság a pénztári jelentéseket tudomásul vette.

V. Előadó felolvassa Gyürky Elek m. kir. erdőszámellenőr levelét, melyben jelenti, hogy Gábor fiát betegsége folytán az iskolából kivette s így a nevezett részére az 1899. évi július hó 28-iki ülésben adományozott 200 K. évi segély további részleteit nem veheti fel.

A jelentés tudomásul vétetett s elhatároztatott, hogy a segély kifizetése f. évi április hó. 1-ével beszüntetendő és a 200 K.-ból még ki nem fizetett 60 K. az alaptőkéhez csatolandó.

VI. Jegyző jelenti, hogy a legutóbbi ülésen tett rendelkezéshez képest az alapot illető ministeri ügyiratokra iktatót fektetett fel és ezen kívül egy jegyzéket, melyben nyilvántartandók lesznek az alap tulajdonát képező ügyiratok s ezek között az ülésekről felvett jegyzőkönyvek is, mely utóbbiak ezentul másolati példányban, az alap tulajdonaként ezen jegyzékhez fognak csatoltatni, továbbá jelenti, hogy a bizottság eddigi ülésein felvett jegyzőköny-

vekben foglalt elvi jelentőségü és praecedentet alkotó határozatokat egy füzetben összeírta.

A bizottság a jelentést tudomásul véve, egyuttal elhatározza, hogy a jegyzőkönyvi határozmányokat tartalmazó ezen jegyzék- valamint az alap szabályzata sokszorosítottván, a bizottsági tagok között szétszétassék, s az e tekintetben való intézkedéssel az előadót megbizzza.

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést bezárja.

K. m. f.

Bartha Gyula s. k.
előadó.

Soltz Gyula s. k.
elnök.

Doroszlai Gábor
jegyzőkönyvvezető.

Jegyzőkönyv

a földművelésügyi m. kir. ministerium szolgálati ügyköréhez tartozó állami erdőtiszték gyermekeinek nevelését segélyző alap intéző bizottságának Budapesten, 1900. évi június hó 27-én tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: Soltz Gyula ministeri tanácsos, elnök, Bartha Gyula főerdőtanácsos, a bizottság előadója, továbbá Laitner Elek erdőigazgató, Tavi Gusztáv főerdőtanácsos, Simenszky Kálmán és Lászlóffy Gábor erdőfelügyelők és Szenes József erdőtanácsos, bizottsági tagok; Gurányi István erdész, az alap pénztárosa és Doroszlai Gábor alerdőfelügyelő, jegyzőkönyvvezető.

Elnök üdvözli a megjelent bizottsági tagokat, s az ülést határozatképesnek nyilvánítván, azt megnyitja; továbbá megemlíti, hogy Havas József bizottsági tag távolmaradását kimentette.

I. Előadó az 1900. évi április hó 21-iki ülésen III. jkvi szám alatt hozott határozatra való hivatkozással, bemutatja és felolvassa az alap 1899. évi zárószámadásának megvizsgálására kiküldött bizottság jelentését, a mint következik:

„Tekintetes Bizottság! Alólirottak, megbizatusuk értelmében, megvizsgálván az állami erdőtiszték gyermekeinek nevelését segélyző alap 1899. évi zárószámadását, azt minden részletében helyesnek találtuk és ennélfogva számadók részére — szokásos fentartással — a felmentvény megadását javasoljuk. Tisztelettel jelentjük továbbá, hogy a házipénztárt folyó évi május hó 21.-én

váratlanul rovancsoltuk és azt rendben találtuk, s midőn az erre vonatkozó (egy drb) rovancsolási leletet bemutatjuk, egyuttal van szerencsénk az előbb említett zárószámadás főbb eredményeit magában foglaló zárószámadási összeállítást azzal a kéréssel idecsatolni, hogy az 1900/1-iki tanévben segélyezésre fordítható összegképpen a zárószámadásban kimutatott 17,600 frtot, vagyis 35,200 K.-át méltóztassék megállapítani. Kelt Budapesten, 1900. évi május hó 21.-én. Szenes József s. k., m. kir. erdőtanácsos, Bartha Gyula s. k., m. kir. főerdőtanácsos, Nagy Károly s. k., m. kir. erdőtanácsos.“

A bizottság a jelentést tudomásul veszi s az 1900/1. tanévben segélyezésre fordítható összeget a maga részéről is 35,200 koronában állapítja meg; továbbá felhívja az előadót, hogy a zárószámadásnak és jelentésnek, az alapszabályok 5. §-a értelmében, a földművelésügyi m. kir. minister urhoz való előterjesztése iránt megfelelően intézkedjék.

II. Előadó bemutatja Jávorszky Albert m. kir. erdőmester folyamodványát, melyben az erdészeti akadémián államilag ösztöndíjat nyert Zoltán fia részére engedélyezett, de az ösztöndíj megadásával egyidejűleg beszüntetett 300 K. segélyösszegnek Erzsébet leányára való átruházását kéri.

A bizottság a kérelmet nem találta teljesíthetőnek, mert a legutóbbi segélyosztás alkalmával a rendelkezésre állott pénzüsszeg $\frac{1}{3}$ -része leányok között kiosztatott, a szabályzat szerint pedig ennél nagyobb hányad a leánygyermeknek segélyezésére nem fordítható.

III. Az alap pénztárosa jelenti, hogy elnök ur Ö Méltósága részéről — utólagos jóváhagyás reményében — adott felhatalmazás alapján a takarékbetétek egy részének felhasználásával 40,000 K. névértékű, 1900. évi 4 $\frac{1}{2}$ %-os koronajáradék-kötvényt vásárolt s azt a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bankban elhelyezte.

A bizottság a jelzett értékpapír megszerzését a maga részéről is előnyösnek találván, a jelentést tudomásul veszi.

IV. A pénztáros beterjeszti és felolvassa az alapnak az ülés napján mutatkozó pénztári álladékaról szóló kimutatást, a mely szerint van:

I. Értékpapirokban.

A magyar leszámítoló- és pénzváltó-bankban elhelyezett

a) 90,000 K. névértékű 4 $\frac{1}{2}$ %-os koronajáradék-kötvény	90,000 K. — f.	
b) 20,000 K. névértékű 4 $\frac{1}{2}$ %-os regálekötvény	20,000 K. — f.	110,000 K. — f.

II. Készpénzben.

a) A magyar le-
számítoló- és pénz-
váltó-bankban a 25,451.
sz. betétkönyv szerint

12,374 K. 72 f.

b) az erdészeti
házipénztárban --- ---

563 K. — f.

12,937 K. 72 f.

Összesen --- ---

122,937 K. 72 f.

Ebből az összegből esik:

1. Az alaptőkére.

a) értékpapirokban 56,000 K. — f.

b) takarékbetétekre 3,483 K. 02 f. 59,483 K. 02 f.

2. A folyó kezelésre.

a) az 1899/1900.
tanévre megszavazott
segélyekből igénybe
nem vett részletekre

330 K. — f.

b) az 1900/1. tan-
évre kiosztandó se-
gélyre --- ---

35,200 K. — f.

c) értékpapírok
beszerzési ára és név-
értéke közötti különbö-
zetből eredő többletre

3,600 K. — f.

d) az 1900. évi
tiszta jövedelemre ---

24,324 K. 70 f.

63,354 K. 70 f.

Összesen --- ---

122,937 K. 70 f.

A bizottság a pénztári jelentést tudomásul veszi.

V. Előadó jelenti, hogy az 1900/1. tanévben kiosztható pénz-
segélyek iránti pályázati felhívás, a földművelésügyi m. kir. ministerium
f. é. 40,692. ügyszáma alatt közhírré tétetett.

Tudomásul vétetik.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

K. m. f.

Bartha Gyula s. k.,
előadó.

Doroszlai Gábor s. k.,
jegyzőkönyvvezető.

Sóltz Gyula s. k.,
elnök.

Jegyzőkönyv

a földmivvelésügyi m. kir. miniszterium szolgálati ügyköréhez tartozó állami erdőtiszték gyermekeinek nevelését segélyző-alap intéző bizottságának Budapesten. 1900. évi július hó 21-én tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: Sóltz Gyula miniszteri tanácsos, elnök, Bartha Gyula főerdőtanácsos, a bizottság előadója, továbbá Havas József erdőigazgató, Tavi Gusztáv főerdőtanácsos, Törzs Kálmán és Szenes József erdőtanácsosok, bizottsági tagok, Gurányi István erdész, az alap pénztárosa és Doroszlai Gábor alerdőfelügyelő, jegyzőkönyvvezető.

Elnök üdvözli a megjelent bizottsági tagokat s az ülést határozatképesnek nyilvánítva, megnyitja; továbbá megemlíti, hogy Laitner Elek, Simenszky Kálmán és Lászlóffy Gábor bizottsági tagok távolmaradásukat kimentették.

I. Előadó bemutatja a közzétett pályázati felhívás folytán, segély elnyerése iránt beérkezett kérvényeket és az ezek alapján összeállított tájékoztató kimutatást.

Együttal előadja, hogy a beérkezett 151 folyamodványban összesen 221 gyermek, még pedig 119 fiu- és 102. leánygyermek részére kérnek segélyt; minthogy azonban a szabályzat értelmében el nem engedhető kellékek hiánya miatt, valamint a segélyben való részesülés iránt intézkedéseket tartalmazók 6. § alkalmazása folytán 26 fiu és 13 leánygyermek a pályázatból kiesik, az 1900/1. tanévre kiosztható segélyösszeg képen megállapított 35,200 K. felosztásánál csak 93 fiu és 89 leánygyermek vehető figyelembe.

A bizottság elsősorban egyenként tárgyalta azokat a folyamodványokat, melyekben a szükséges kellékek kimutatva nem voltak s továbbá figyelembe véve a szabályzatnak a segélyben részesülés iránti egyéb feltételeit is, azt találta, hogy a segélyezhető sorából 25 fiu és 14 leánygyermek esik ki.

Minthogy pedig a rendelkezésre álló 35,200 K. összegből, a szabályzat 4. §-ában megállapított $\frac{2}{3} : \frac{1}{3}$ arány szerint 23,400 K. fiu- és 11,800 K. leánygyermek segélyezésére fordítandó, és minthogy a szabályzat 7. §-a értelmében a legkisebb segélyösszeg 200, a legnagyobb 400 K.-val van megállapítva, ezen körülményekre, valamint a tájékoztató kimutatás adataira való tekintettel a bizottság javaslatkép elhatározta, hogy a fenti megállapítása szerint segélyben részesíthető 94 fiugyermek közül 84, még pedig 35 egyenként 200, 32 egyenként 300 és 17 egyenként 400 K., továbbá a segélyben részesíthető 88 leánygyermek közül összesen 49, még pedig 31 egyenként 200, 16 egyenként 300 és 2 egyenként 400 K. segélyben részesítettessék.

Az 1900/1. tanévben segélyezésre javasoltatnak:

1. a következő fiúgyermek:

a) 1. Merényi Gyula, 2. Cornides Donát, 3. Lange János, 4. Lange Gyula, 5. Szondi János, 6. Mozolovszky Sándor, 7. Kelecsényi Ferencz, 8. Stark Vilmos, 9. Apáti László, 10. Lumnitzer Béla, 11. Pető Endre, 12. Jánosi Gyula, 13. Budai Lajos, 14. Aladics Béla, 15. Gyürky Gábor, 16. Sággy György, 17. Emericzy Győző, 18. Mihalecsics Vidoje, 19. Ritter Károly, 20. Rakóczy Béla, 21. Erdélyi Árpád, 22. Járos Béla, 23. Zareczky Jenő, 24. Sziklai Béla, 25. Rónai László, 26. Környei Zoltán, 27. Illés László, 28. Halász János, 29. Csiby Sándor, 30. Debreczy Béla, 31. Debreczy Zoltán, 32. Rappensberger László, 33. Czeiszberger István, 34. Njegován Vladimir, 35. Polinae György, egyenként 200 K.-val.

b) 1. Várnay Elemér, 2. Cserei Árpád, 3. Boda Béla, 4. Földes Tibor, 5. Eröss Gyula, 6. Dávid Iván, 7. Stark Aurél, 8. Szmik Zoltán, 9. Szmik Miklós, 10. Poldner Adolf, 11. Rezy Jenő, 12. Zsuffa Béla, 13. Solc Szeptozár, 14. Solc Henrik, 15. Vassányi Mihály, 16. Vassányi Aurél, 17. Giller Zoltán, 18. Pukács Endre, 19. Wolf Dezső, 20. Tellyesniczky Nándor, 21. Németh Pál, 22. Szojka Ernő, 23. Radó Endre, 24. Czekecs György, 25. Karácsony Sándor, 26. László Géza, 27. Hajdu János, 28. Szepesházi Vilmos, 29. Deák Ferencz, 30. Goró Andor, 31. Földvári Adolf, 32. Ruzicska Jarosláv, egyenként 300 K.-val.

c) 1. Pellion Árpád, 2. Garesár Sándor, 3. Faller József, 4. Rochlitz Béla, 5. Seyfried József, 6. Seeberg Mór, 7. Balás Imre, 8. Szilárd Tivadar, 9. Divald Béla, 10. Petersberger Pál, 11. Wolfinau Béla, 12. Belházy Ernő, 13. Zachár József, 14. Derecskei Károly, 15. Früstök István, 16. Garic János, 17. Jerbics Antal, egyenként 400 K.-val.

2. A következő leánygyermek:

a) 1. Molnár Ilona, 2. Rozinszky Irma, 3. Lászlóffy Juliska, 4. Györke Ilona, 5. Györke Margit, 6. Trnovszky Anna, 7. Rochlitz Ella, 8. Zachár Ilona, 9. Orosz Anna, 10. Hoensch Jolán, 11. Pruzsinszky Mária, 12. Rallás Margit, 13. Panek Auróra, 14. Divald Mariska, 15. Hammer Hildegard, 16. Kauffmann Margit, 17. Wolfinau Paula, 18. Benkő Margit, 19. Derecsényi Etelka, 20. Friebeisz Margit, 21. Jakab Edit, 22. Bodor Jolán, 23. Jakó Anna, 24. Papp Judith, 25. Kovács Sarolta, 26. Braila Matild, 27. Pékh Ilona, 28. Gerő Etelka, 29. Diószeghy Aranka, 30. Sablic Anna, 31. Drácsár Alma, egyenként 200 K.-val.

b) 1. Hantos Kornélia, 2. Csaszgóczy Erzsébet, 3. Kollmann Margit, 4. Marenic Gizella, 5. Petykó Anna, 6. Szántó Erzsébet, 7. Blattny Lenke, 8. Pisó Emilia, 9. Nagy Gizella, 10. Révai Ida,

11. Lengyel Mariska, 12. Burdáts Irén, 13. Drenovác Krunoslava, 14. BucS Szidónia, 15. Nickmann Ilona, 16. Giricsek Mária, egyenként 300 K.-val.

c) 1. Jenőfi Riza, 2. Tölg Mária egyenként 400 K.-val.

Együttal a bizottság megjegyzi, hogy Szondi János és Sablic Anna részére a segély feltételesen adatik, a mennyiben előbbinek az elmúlt tanévben — a polgári fiu iskola I. osztályáról — nyert bizonyítványa bekövetelendő s a segély csak abban az esetben lesz kiutalványozható, ha a tanulási előmenetel a szabályzathoz képest megfelelőnek találtatik; Sablic Annát illetőleg pedig hitelesen beigazolandó, hogy a múlt tanévben az iskolából betegsége miatt maradt ki s illetve, hogy ennek következtében évváró vizsgát sem tett.

Továbbá általános feltételképen kiköttetik, hogy a mennyiben a segélyzett gyermek évközben másnemű segélyben vagy ösztöndíjban is részesülne, ezen körülményt a szülő, illetve gyám a bizottságnak azonnal bejelenteni tartozik.

II. A pénztáros beterjeszti és felolvassa az alapnak az ülés napján mutakozó pénztári álladékaról szóló kimutatást, a mely szerint van:

I. Értékpapirokban.

A magyar leszámítoló és pénzváltóbankban elhelyezett

a) 90,000 K. névértékű 4 ⁰ / ₀ -os koronajárad. kötv. ...	90,000 K. — f.	
b) 20,000 K. névértékű 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ -os reg. kárt. kötv. ...	20,000 K. — f.	110,000 K. — f.

II. Készpénzben.

a) A magyar leszámítoló- és pénzváltóbankban a 25,451. sz. betétkönyv szerint ...	17,205 K. 86 f.	
b) az erdészeti házi pénz- tárban ...	78 „ 72 „	17,284 K. 58 f.
	Összesen :	127,284 K. 58 f.

Ebből az összegből esik

1. az alaptökére.

a) értékpapirokban ...	56,000 K. — f.	
b) takarékbetétekben ...	3,483 „ 02 „	59,483 K. 02 f.

2. a folyókezelésre.

a) az 1899/1900 tanévre engedélyezett, ki nem fizetett segélyre	---	---	---	---	330 K. --- f.
b) az 1900/1. tanévre kiosztható segélyre	---	---	---	---	35,200 „ — „
c) a beszerzett 40,000 K. névértékű koronajár. kötv. névértéke és beszerzési ára közötti különbözetre	---	---	---	---	3,600 „ — „
d) az 1900. évi tisztajövedelemre	---	---	---	---	28,671 „ 56 „ 67,801 K. 56 f.
Összesen: --- ---					127,284 K. 58 f.

III. A pénztáros bejelenti, hogy özv. Cserei Gyuláné az 1899. évi július hó 28-iki ülésben adományozott 300 K. segélyt nem vette fel, mert fia a mult évben polgári iskolában tanult; továbbá előadja, hogy özv. Lószert Adolfné Sigismunda leányát évközben az iskolából kivette, minélfogva a nevezett leány részére engedélyezett 300 K. segélynek ez év június havára esedékes volt utolsó részlete ki nem fizettetett.

A jelentés tudomásul vétetett és elhatároztatott, hogy a ki nem fizetett szóban levő 330 K. az alaptökéhez csatolandó.

Több tárgy nem lévén, a jegyzőkönyv azzal a megjegyzéssel záratik le és iratik alá, hogy az, az alapszabályok 5. §-a értelmében jóváhagyás végett, a tájékoztató kimutatással együtt a m. kir. földművelésügyi miniszter ur Ö nagyméltósága elé terjesztendő.

K. m. f.

<i>Bartha Gyula</i> s. k., m. kir. főerdőtanácsos, előadó.	<i>Doroszlai Gábor</i> s. k., kir. alerdőfelügyelő, jegyzőkönyvvezető.	<i>Sóltz Gyula</i> s. k., orsz. főerdőmester, min. tanácsos, elnök.
--	--	---

Jegyzőkönyv

a földművelésügyi m. kir. ministerium szolgálati ügyköréhez tartozó állami erdőtiszték gyermekeinek nevelését segélyező alap intéző bizottságának Budapesten, 1900. évi deczember hó 12-én tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: Sóltz Gyula ministeri tanácsos, elnök, Bartha Gyula főerdőtanácsos a bizottság előadója, továbbá Horváth Sándor főerdőtanácsos, Laitner Elek, Havas József erdőigazgatók, Simenszky Kálmán erdőfelügyelő, Nagy Károly és Szenes József erdőtanácsosok bizottsági tagok; Gurányi István erdész, az alap pénztárosa és Doroszlai Gábor alerdőfelügyelő, jegyzőkönyvvezető.

Elnök megnyitva az ülést, üdvözli a megjelent bizottsági tagokat s megemlíti, hogy Lászlóffy Gábor bizottsági tag távolmaradását kimentette.

I. Az alap pénztárosa beterjeszti és felolvassa az alapnak 1900. évi III-ik negyedének végén mutatkozott pénztári álladékról szóló kimutatást, a mely az alap tulajdonát képezi:

I. Értékpapírookban:

A magyar leszámítoló és pénzváltóbankban elhelyezett

a) 90,000 korona névértékű 4 ⁰ / ₁₀ -os
koronajáradék-kötvény	---	90,000 K.	— f.
b) 20,000 K. névértékű 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀ -os
regale-kártalanítási kötvény	---	20,000 K.	— f. 110,000 K. — f.

II. Készpénzben:

a) a magyar leszámítoló- és pénzváltóbankban a 25451. sz.
betétkönyv szerint	---	19,205 K.	86 f.
b) az erdészeti házi pénztárban	---	59 K.	83 f. 19,265 K. 69 f.
		Összesen	129,265 K. 69 f.

Ebből az összegből esik:

1. az alaptőkére:

a) értékpapírookban	---	56,000 K.	— f.
b) takarékbetétekben	---	3,613 K.	02 f. 59,613 K. 02 f.

2. a folyó kezelésre:

a) az 1900/1901. tanévre kiosztandó segélyre	---	28,810 K.	— f.
b) 40,000 K. névértékű koronajáradék-kötvény névértéke és beszerzési ára közötti
külömbözetre	---	3,600 K.	— f.
c) az 1900. évi tiszta bevételekre	---	37,242 K.	67 f. 69,652 K. 67 f.
		Összesen	129,265 K. 69 f.

Bemutatja és felolvassa továbbá az ülés napján mutatkozó pénztári álladékról szóló kimutatást, a mely szerint van:

I. Értékpapírookban.

A magyar leszámítoló- és pénzváltóbankban elhelyezett

a) 90,000 K. névértékű 4 ⁰ / ₁₀ -os
koronajáradék-kötvény	---	90,000 K.	— f.
b) 20,000 K. névértékű 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀ -os
regale kártalanítási kötvény	---	20,000 K.	— f. 110,000 K. — f.

II. Készpénzben.

a)	a magyar leszámítoló- és pénzváltóbankban a 28,240. sz. betétkönyv szerint	18,212 K. 36 f.	
b)	az erdészeti házipénztárban	3,496 K. 28 f.	21,708 K. 64 f.
		Összesen 131,708 K. 64 f.	

Ebből az összegből esik:

1. az alaptőkére:

a)	értékpapirokban	56,000 K. — f.	
b)	takarékbetétekben	3,613 K. 02 f.	59,613 K. 02 f.

2. a folyó kezelésére:

a)	az 1900/1901. tanévre kiosztandó segélyekre	21,520 K. — f.	
b)	40,000 K. névértékű koronajáradék-kötvény névértéke és beszerzési ára közötti különbözetre	3,600 K. — f.	72,095 K. 62 f.
c)	az 1900. évi tiszta bevételekre	46,975 K. 62 f.	72,095 K. 62 f.
		Összesen 131,708 K. 64 f.	

A bizottság a pénztári jelentéseket tudomásul vette.

II. Előadó bemutatja Gyürky Elek m. kir. erdőszámellenőr folyamodványát, melyben kéri, hogy a betegség folytán iskolába nem járó Gábor fia részére engedélyezett 200 K. segély kiszolgáltatásáék, avagy e helyett neki a ministerium részéről megfelelő pénzsegély kiutaltassék.

Folyamodónak a bizottság ügykörébe eső kérése figyelembe nem vehető, még pedig a bizottságnak az 1893. évi július hó 20-án tartott ülésén hozott ama határozatánál fogva, mely szerint az engedélyezett segély csak akkor szolgáltatik ki, ha a gyermek az alapszabályok 2. §-ában megjelölt tanintézetek valamelyikében tényleg tanul. A további kérelemre való tekintettel az előadó megbizatik, hogy a folyamodványt a kincstári erdők ügyosztályába juttassa.

III. Előadó bejelenti, hogy a legutóbbi ülésnek I. jegyzőkönyvi számu határozata szerint feltételesen segélyezett gyermekek szülői közül Sablič Miklós kir. számvizsgáló az ezuttal bemutatott irattal hitelesen beigazolván, hogy Anna leánya a mult évben az iskolából betegsége miatt maradt ki, s hogy ennek következtében évszázó vizsgát nem tett, az engedélyezett 200 K. segély esedékes rész-

letei kiszolgáltattak; ellenben Szondi János m. kir. erdőszámellenőr a bekívánt iskolai bizonyítványt ez ideig sem terjesztette fel, minél fogva a János fia részére engedélyezett segély kiszolgáltatása függőben tartatik.

A bizottság ezen bejelentéseket tudomásul veszi.

IV. Horváth Sándor főerdőtanácsos felhívja a bizottság figyelmét a földmívelésügyi m. kir. minister urnak f. évi 11447/eln. szám alatt kiadott körrendeletére, a mely szerint a vöröskereszt-egylet tulajdonát képező Erzsébet kórház javára tett 40,000 koronás ágyalapítvány létesítésére a többi között a tisztviselőkre és alkalmazottakra fegyelmi uton, vagy azonkívül kirótt rendbirságok és pénzbüntetések is felhasználandók; ezzel szemben pedig a segélyező alap érvényben lévő szabályzatának 3. §-ában foglaltak szerint az államerdészet szolgálati kötelékében álló erdészeti közegekre szolgálati uton kiszabott birság- vagy büntetéspénzek már a segélyező alap javára vannak lekötve.

A bizottság felkéri az elnököt, hogy a jelzett ellentétből felmerülő kérdést a minister ur Ó excellentiája elé terjeszteni s illetve az annak tisztázása iránt szükséges lépéseket megtenni sziveskedjék.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

Kmf.

Bartha Gyula s. k.
előadó.

Sóltz Gyula s. k.
elnök.

Doroszlai Gábor s. k.
jegyzőkönyvvezető.

Az 1900. évi erdősítési jutalmak.

91947/1900. sz. — Értesitem a czimet, hogy a közgazdasági érdekből 1895. évben teljesített erdősítések megjutalmazása céljából az 1895. évi 7837. szám alatt hirdetett pályázatban említett bíráló bizottság a versenyre bocsátott erdősítések odaitélése tárgyában, a rendelkezésére bocsátott ügyiratok, a helyszínen járt küldöttség jelentése s a helyszíni vizsgálat alkalmával a birtokosok s illetve azok meghatalmazottjai jelenlétében felvett jegyzőkönyvek adatai alapján és az említett erdősítések közgazdasági becsének és értékének mérlegelése után meghozott határozatát elem terjesztvén — ezt jóváhagyom és ennek alapján:

az elsőrendű első nagy jutalmat, azaz 1000 (egyezer) koronát a brassó vármegyei Hosszufalu községnek a saját határában teljesített 95.75 k. hold;

az elsőrendű második nagy jutalmat, azaz 1000 (egyezer) koronát a háromszékvármegyei Peselnek község volt urbéres közbirtokosságának az ugyanezen község határában teljesített 50.60 k. hold;

a másodrendű első nagy jutalmat, azaz 800 (nyolczszáz) koronát a kisküküllőmegyei Völcz községnek a saját határában teljesített 101.90 k. hold;

a *másodrendű második nagy jutalmat*, azaz 800 (nyolczszáz) koronát a brassóvármegyei Csernátfalva községnek a saját határában teljesített 40·35 k. hold;

a *harmadrendű első nagy jutalmat*, azaz 500 (ötszáz) koronát a brassóvármegyei Tatrang községnek a saját határában teljesített 58·85 k. hold;

a *harmadrendű második nagy jutalmat*, azaz 500 (ötszáz) koronát a szebenvármegyei Szibiel községnek a saját határában teljesített 25·00 k. hold;

az *elsőrendű első elismerő jutalmat*, azaz 400 (négy száz) koronát a háromszékvármegyei Bikfalva község közbirtokosságának az ugyanezen község határában teljesített 29·80 k. hold;

az *elsőrendű második elismerő jutalmat*, azaz 400 (négy száz) koronát a csikvármegyei Gyergyó-Szent-Miklós község közbirtokosságának az ugyanezen község határában teljesített 12·85 k. hold;

a *másodrendű első elismerő jutalmat*, azaz 200 (kettő száz) koronát a háromszékvármegyei Bereczk községnek a saját határában teljesített 41·90 k. hold;

a *másodrendű második elismerő jutalmat*, azaz 200 (kettő száz) koronát a csikvármegyei Csik-Szent-Mihály község közbirtokosságának az ugyanezen község határában teljesített 25·00 k. hold;

a *harmadrendű első elismerő jutalmat*, azaz 100 (egyszáz) koronát a szebenvármegyei Szelistye községnek a saját határában teljesített 15·30 k. hold; és végre;

a *harmadrendű második elismerő jutalmat*, azaz 100 (egyszáz) koronát a bereczki róm. kath. egyháznak a háromszékvármegyei Bereczk község határában teljesített 15·30 k. hold kiterjedésű és teljesen kopár, terméketlenül heverő, értéktelen területeken nagy költséggel, kiváló gondnal és szakértelemmel létesített erdősitésekért adományozom.

Egyszersmind s arra való tekintettel, hogy a létesített erdősitések az illető birtokosok anyagi erejét messze meghaladó költségeket igényeltek, ezen költségeknek részben való megtérítése czéljából az adományozott jutalomdíjakon kívül *Bikfalva község közbirtokosságának* 100 (egyszáz), *Bereczk községnek* 300 (háromszáz), *Selistye községnek* 400 (négy száz), *Csik-Szent-Mihály község közbirtokosságának* 300 (háromszáz) és a *bereczki róm. kath. egyháznak* 200 (kettő száz) koronát segélyképen kiutaltványoztam.

Minthogy pedig a jutalomban részesíthető birtokosokon kívül a többi versenyző birtokos a nagy költséggel létesített erdősitéseknél szintén kiváló szorgalmat fejtett ki és szép eredményt mutatott fel, ennél fogva a bíráló bizottság javaslatára ezen birtokosok közül a tényleg szorult anyagi helyzetben lévő, Brassó vármegyében fekvő *Pürkerecz* és *Türkös* községek részére 500—500 (ötszáz-ötszáz) korona államsegélyt engedélyeztem, míg a következő birtokosoknak, ugymint:

Pejachevich Arthur gróf örököseinek a Nógrád vármegyében Karancs-Keszi község határában fekvő 35·00 és a Mihály-Gerge község határában fekvő 32·00 k. holdon;

Hadik-Barkóczy Endre grófnak a zemplénvármegyei Szedlicske község határában fekvő 78·10 k. holdon;

Eszterházy Móricz gróf örököseinek a veszprémmegyei Ugod község határában fekvő 43·52 k. holdon;

Wenckheim István grófnak a pozsonymegyei Nagy-Lévárd község határában fekvő 123·60 k. holdon;

Somssich Andornak a somogyvármegyei Vrácsik község határában fekvő 47·38 k. holdon;

Csikvármegye közönségének a Gyergyó-Felső-Tölgyes község I. határ-résztében fekvő 43·92 k. holdon; és

Gyöngyös r. t. városnak a saját határában fekvő 25·31 k. holdon kiváló buzgalommal, szakértelemmel és szép eredménnyel létesített erdősítésekért írásbeli elismerésemet nyilváníttam.

Az említett közérdekű és szép sikerrel történt erdősítések intézése körül kifejtett buzgó tevékenységért a bíráló bizottságnak ez iránt is tett javaslata alapján végül *Strömpf Pál* és *Zákói Géza* uradalmi erdőmesterek, *Kutrovich István* városi erdőtiszt, *Kossos Ferencz* uradalmi erdőtiszt és *Boldizsár János* uradalmi gazdatiszt részére 250—250 (kettőszázötven-kettőszázötven), továbbá *Islík András* Hosszufalu község bírása, *Lamp Sándor* uradalmi alerdész és *Dénes Gábor*, *Gergely János*, idősb. *Gergely János*, *Veres András* és *Szócs Illés* járási erdőőrök részére 100—100 (egyszáz-egyszáz), *Bene Mózes* és *Jánosi Sándor* járási erdőőrök részére 70—70 (hetven-hetven), *Blencsi Dénes* járási erdőőr részére 60 (hatvan), *Csergő Ferencz* és *Csiky György* járási erdőszolgák részére 50—50 (ötven-ötven) és végre *Pál Simon* borzási lakos földmives részére 20 (husz) korona jutalmat engedélyeztem.

Egyidejűleg értesitem a czimet, hogy egyuttal intézkedtem aziránt is, hogy az elismerő okmányok az illető vármegyék főispánjai útján a birtokosoknak megküldessenek s hogy az adományozott jutalmak s engedélyezett segélypénzek az illető kerületi kir. erdőfelügyelőségek által haladéktalanul kifizetessenek.

Budapest, 1900. deczember hó 21.-én.

Darányi s. k.

FÜGGELÉK.

Változások és kitüntetések az erdészeti szolgálat körében.

A m. kir. földmivelésügyi minster *Marcon Antal* okleveles erdészt, a horvát-szlavonországi kincstári erdők kezelésénél alkalmazott erdőtisztek létszámába erdészjelöltté nevezte ki.

A m. kir. földmivelésügyi minster, a magyarországi kincstári erdőket kezelő erdőtisztek létszámában a következő erdészeket és pedig: *Boksay Gusztávot* az apatini, *Zachár Gyulát* a zsarnóczai erdőhivatal, *Burdáts Jánost* az ungvári főerdőhivatal, *Orosz Antalt* a bustyaházai erdőhivatal kerületébe, *Szabó Józsefet* pedig a m. kir. földmivelésügyi minsteriumba főerdészekké, — továbbá a következő erdészjelölteket és pedig: *Hoffmann Brunót* a bustyaházai erdőhivatal kerületébe, *Vaitzik Emilt* a selmeczbányai bányászati és erdészeti akadémiához, *Basa Lajost* a szászsebesi erdőhivatal, *Bohunitzky Endrét* a máramarosszigeti erdőigazgatóság, *Ranku Miladint* az orsovai erdőhivatal, *Kiss Ernőt* a lugosi erdőigazgatóság, *Lófi Jenőt* az apatini erdőhivatal kerületébe, *Zathureczky Vilmost* és *de Pottere Gerardot* a m. kir. földmivelésügyi minsteriumba erdészekké, *Mauks Vilmos* okleveles erdészt pedig a soóvári erdőhivatal kerületébe erdészjelöltté nevezte ki.

Továbbá a horvát-szlavonországi kincstári erdőket kezelő erdőtisztek létszámábar *Pétermann* Keresztély erdészjelöltet az otocsácsi erdőhivatal, *Pfeiffer* Gyula erdészjelöltet a vinkovcei főerdőhivatal és *Zwickelsdorfer* János erdészjelöltet a zágrábi erdőigazgatóság kerületébe — erdészekké nevezte ki.

A m. kir. földművelésügyi minister *Kullmann* Gusztáv erdőszámvizsgálót erdőszámtanácsossá, *Farkas* Sándor erdőszámtanácsosi czimmal felruházott erdőszámvizsgálót valóságos erdőszámtanácsossá, *Erős* Gyula, *Wolf* Attila, *Rákóczi* Károly, *Szepesházi* János, *Sailer* György, *Bosnyák* Mihály, *Rezy* Vilmos, *Wilhelm* Gyula és *Uitz* Mátyás erdőszámellenőröket erdőszámvizsgálókká, továbbá *Gözsy* Gyula, *Braila* Illés, *Koppángi* Lajos, *Dióssy* Dezső, *Méhes* Péter Pál, *Blattny* Ernő, *Mentler* Sándor, *Florek* János, *Brannich* Gyula, *Szécsi* Imre és *Gruber* Gyula erdőszám-tiszteket erdőszámellenőrökké nevezte ki, s végül *Donáth* Károly, *Remenarik* József és *Huttya* Pál ideiglenes minőségű erdőszám-tiszteket ezen állásukban véglegesen megerősítette.

A magyar királyi földművelésügyi minister az erdőőri szakiskoláknál alkalmazott erdőtisztek létszámában *Benkő* Rezső és *Teodorovits* Ferencz főerdészeket a VIII. fizetési osztály 3-ik fokozatába erdőmesterekké nevezte ki.

Továbbá kinevezte 1. a magyarországi kincstári erdők kezeléséhez erdészekké a következő erdészjelölteket:

Schönherr Sándort a nagybányai főerdőhivatalnál, ifj. *Mjazovszky* Károlyt a kolozsvári erdőigazgatóságnál, *Békly* Albertet a királyhalmi erdőőri szakiskolánál, *Ludmann* Miksát és *Egyed* Miklóst a kolozsvári erdőigazgatóságnál, *Kolbenhayer* Józsefet a máramaros-szigeti erdőigazgatóságnál, *Kolossy* Imrét a selmeczbányai erdészeti akadémiánál, *Szabó* Ignácot a lippai főerdőhivatalnál, *Batta* Ferenczet a kolozsvári erdőigazgatóságnál, *Bögözy* Antalt a lippai főerdőhivatalnál, *Ressel* Istvánt a bustyaházai erdőhivatalnál, *Dezsényi* Jenőt a földművelésügyi ministeriumnál, *Hajdu* Dezsőt a besztercebányai erdőigazgatóságnál, *Heim* Jánost a lipató-ujvári főerdőhivatalnál, *Vaitzik* Edét és *Szelezky* Jánost a besztercebányai erdőigazgatóságnál, *Buheszku* Terentiust a földművelésügyi ministeriumnál, *Tomasovszky* Imrét a selmeczbányai erdészeti akadémiánál, *Sebők* Ernőt a lugosi erdőigazgatóságnál, *Seenger* Lajost a soóvári erdőhivatalnál, *Térfi* Bélát a földművelésügyi ministeriumnál, *Izapi* Gyulát a máramaros-szigeti erdőigazgatóságnál, *Palkó* Antalt a kolozsvári erdőigazgatóságnál, *Ziegler* Mihályt a lipató-ujvári főerdőhivatalnál, *Erősdí* Bálintot a máramaros-

szigeti erdőigazgatóságnál, *Huszár* Kornélt a besztercebányai erdőigazgatóságnál, *Pásztor* Sándort és *Schlosser* Istvánt az ungvári főerdőhivatalnál, *Spettmann* Jánost a selmeczbányai erdészeti akadémiánál. *Hoffmann* Dezsőt a besztercebányai erdőigazgatóságnál, *Chabada* Gézát a zsarnóczai erdőhivatalnál, *Fischer* Károlyt a besztercebányai erdőigazgatóságnál, *Tomassek* Miklóst a földmivelésügyi ministeriumnál, *Nemes* Bélát az ungvári főerdőhivatalnál, *Ferenczy* Lajost a földmivelésügyi ministeriumnál, *Huszár* Józsefet az ungvári főerdőhivatalnál, *Vályi* Ferenczet a szászsebesi erdőhivatalnál, *Hámon* Józsefet a soóvári erdőhivatalnál, *Oszterlamm* Ernőt a kolozsvári erdőigazgatóságnál, *Guáry* Kálmánt a zsarnóczai erdőhivatalnál, *Egri* Ferenczet a lippai főerdőhivatalnál, *Szabó* Bélát a máramaros-szigeti erdőigazgatóságnál, *Jancsó* Gyulát a kolozsvári erdőigazgatóságnál, *Sikó* Áront a lippai főerdőhivatalnál, *Ajtay* Jenőt a delibláti birtokkezelőségnél, *Rónay* Imrét a földmivelésügyi ministeriumnál. *Krajcsovits* Ferenczet a vadász-erdei erdőéri szakiskolánál, *Szvoboda* Zenót a selmeczbányai erdészeti akadémiánál, *Enyedi* Jánost a soóvári erdőhivatalnál, *Vollnhofer* Pált a gödöllői erdőhivatalnál, *Weisz* Ferenczet az ungvári főerdőhivatalnál, *Puchreiner* Henriket a lippai főerdőhivatalnál *Diétl* Ágostont a földmivelésügyi ministeriumnál, *Nitray* Józsefet az orsovai erdőhivatalnál, *Paul* Pétert a szászsebesi erdőhivatalnál;

2. a horvát-szlavonországi kincstári erdők kezeléséhez erdészszé *Hamar* László erdészjelöltet az otocsácsi erdőhivatalnál.

A m. kir. földmivelésügyi minister végül a kincstári erdők kezeléséhez kinevezte erdészjelöltekké a következő erdőgyakornokokat: *Teltsch* Lászlót a liptó-ujvári főerdőhivatalhoz, *Janotyik* Józsefet az otocsácsi erdőhivatalhoz.

A magyar királyi földmivelésügyi minister az állami kezelésbe vett községi és némely más erdők és kopár területek kezelésénél alkalmazott erdőisztek létszámában a következő erdőtiszteket nevezte ki.

Főerdészekké a IX. fizetési osztály 3. fizetési fokozatába a következő magyar kir. erdészeket: *Riesz* Lászlót a lőcsei magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Weszely* Alajost a nyitrai magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Dávid* Jánost az eperjesi magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Anderkó* Ábelt a m.-szigeti magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Garda* Jánost a marosvásárhelyi magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Kostyál* Gyulát a rimaszombati magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Pöschl* Ferenczet a komáromi magyar királyi állami erdőhivatalhoz és *Ráduly* Jánost a székely-udvarhelyi magyar királyi állami erdőhivatalhoz.

Erdészekké a X. fizetési osztály 3. fizetési fokozatába a következő magyar királyi erdészjelölteket, illetőleg városi s magán erdőtisztteket: *Biloveszky* Bélát az eperjesi magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Elek* Istvánt a balassagyarmati magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Bérczi* Bélát a besztercei magyar királyi erdőigazgatóságához, *Sipos* Mihályt a budapesti magyar kir. állami erdőhivatalhoz, *Hegedüs* Bélát a mármaroszigeti magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Demény* Lajost a marosvásárhelyi magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Homicskó* Aladárt az ungvári magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Szoboda* Mihályt a zilahi magyar királyi erdőhivatalhoz, *Kovács* Pált a fogarasi magyar királyi állami erdőhivatalhoz. *Rhédey* Józsefet, a nagyváradi magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Schwartz* Rezsőt a nagyszebeni magyar királyi állami erdőhivatalhoz és *Körmendy* Károlyt a lipó-szent-miklósi magyar királyi állami erdőhivatalhoz.

Erdészjelöltekké a XI. fizetési osztály 3. fizetési fokozatába a következő magyar királyi erdőgyakornokokat, illetőleg magán erdő-tisztet: *Jancsó* Istvánt a csikszeredai magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Vigh* Józsefet a székely-udvarhelyi magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Polakovits* Györgyöt a deési magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Harvich* Ernőt a soproni magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Sochor* Józsefet és *Payer* Arthurt a dévai magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Rutényi* Károlyt a besztercei magyar királyi erdőigazgatóságához, *Pásztóhy* Ernőt a temesvári magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Monspárt* Istvánt a nagyszebeni magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Horváth* Viktort a nagy-enyedi magyar királyi állami erdőhivatalhoz és *Lehrmann* Bélát a löcsei magyar királyi állami erdőhivatalhoz.

Erdőgyakornokokká a következő okleveles erdészeket és végzett erdészakadémiai hallgatókat: *Schmotzer* Jánost, a besztercei magyar királyi erdőigazgatóságához, *Novák* Györgyöt a kaposvári magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Fröchlích* Brunót a rimaszombati magyar királyi állami erdőhivatalhoz, *Kohout* Jánost, *Kuka* Józsefet és *Becher* Adolfot a besztercei magyar királyi erdőigazgatóságához, végül *Geschwind* Lipótot a kolozsvári magyar királyi állami erdőhivatalhoz.

A m. kir. földművelésügyi miniszter a kincstári erdők kezeléséhez ideiglenes minőségű erdőgyakornokokká a következő végzett erdészeti akadémiai hallgatókat nevezte ki:

a) a magyarországi kincstári erdők kezelésénél alkalmazott erdőtisztek létszámába *Günther* Frigyeset a lugosi erdőigazgatóságához;

b) a horvát-szlavonországi kincstári erdők kezelésénél alkalmazott erdőtisztek létszámába *Majerszky Istvánt*, *Kubicza Istvánt*, *Masztics Gusztávot* és *Moldvai Vilmost* a zágrábi erdőigazgatósághoz, *Herrmann Jánost*, *Horváth Sándort* és *Novotny Dénest* az otocsácsi erdőhivatalhoz.

A m. kir. földmívelésügyi minister *Ulreich Gyula* m. kir. erdész a bustyaházai m. kir. erdőhivatal kerületéből a zágrábi erdőigazgatósághoz kir. főerdészsé nevezte ki.

A magyar királyi földmívelésügyi miniszter *Simonfy Ákos* városi erdőtisztet a zágrábi erdőigazgatósághoz kir. erdészjelöltté nevezte ki.

Magyar földmívelésügyi ministerem előterjesztésére *Belházy Jenő* erdőmesternek saját kérelmére lett nyugalmaztatása alkalmából sok évi hű és buzgó szolgálata elismerésül az erdőtanácsosi czimet díjmentesen adományozom.

Kelt Budapesten, 1900. november hó 21-én.

Ferencz József, s. k.

Darányi Ignác, s. k.

Kachelmann Walther Coburg hercegi erdőbíró erdőmesterré neveztetett ki.

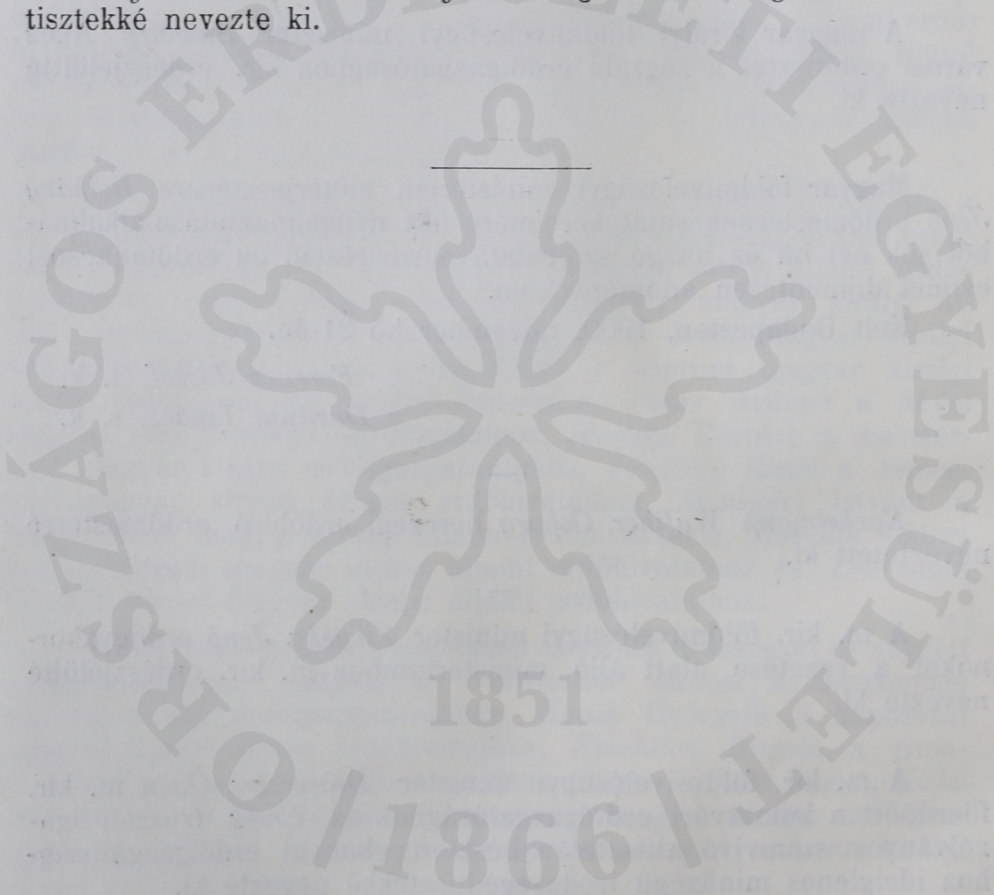
A m. kir. földmívelésügyi minister *Zivuska Jenő* erdőgyakornokot a vezetése alatt álló ministeriumhoz m. kir. erdészjelöltté nevezte ki.

A m. kir. földmívelésügyi minister *Debreczeni Ödön* m. kir. főerdőrt a kolozsvári erdőigazgatósághoz és *Érsek Gusztáv* igazolványos számvivő altisztet a besztercebányai erdőigazgatósághoz ideiglenes minőségű irodasegédtisztékké nevezte ki.

A magyar királyi földmívelésügyi minister, a magyarországi kincstári erdőket kezelő erdőtisztek létszámában *Füstös Kálmán* erdőmestert a bustyaházai erdőhivatalhoz erdőtanácsossá, *Kárász István* erdőmesteri czimmal felruházott főerdészt pedig, a soóvári erdőhivatalhoz erdőmesterré nevezte ki.

A m. kir. földművelésügyi minister *Fekete Zoltán* m. kir. erdőgyakornokot a magyarországi kincstári erdők kezelésénél alkalmazott erdőtisztek létszámába m. kir. erdészjelöltté nevezte ki.

A m. kir. földművelésügyi minister *Wenk Gyula* erdőszám-tisztet erdőszámellenőrré, *Fangh József* erdőgyakornokot, *Holló Domokos* cs. és kir. főhadnagyot, *Winkler Guidó* számgyakornokot, *Kovács Ferencz* számgyakornokot, *Vozarik Ferencz*, *Jovics Lázár* és *Szabó Kálmán* okl. erdészeket, *Bilek Nándort*, *Kovács Andrást*, *Saárossy Antalt* és *Kuntz Gyulát* ideiglenes minőségben erdőszám-tisztekké nevezte ki.

TARTALOM.

XX. évfolyam.

	Oldal.
76866/1899. Földm. min. — Szabályzat az erdészeti államvizsgálatról ...	5
10791/1900. Földm. min. — Körrrendelet valamennyi közigazgatási bizottságnak, kir. erdőfelügyelőségnek és m. kir. állami erdőhivatalnak. <i>Az 1898. évi XIX. t.-cz. 1. §-ának c), d) és g) pontjai alapján állami kezelésbe vett erdők és kopár területek rendszeres gazdasági üzemtervének elkészítése ügyében</i> ...	9
16086/1900. Földm. min. — Körrrendelet valamennyi törvényhatóságnak. <i>A ragadozó és kártékony állatok mérgezésénél követendő eljárás tárgyában</i> ...	20
3432/1900. Földm. min. — Körrrendelet valamennyi kincstári erdőhatóságnak és a beszterczei erdőigazgatóságnak. <i>A nyugdíjképes állami alkalmazottak állománykönyvének vezetése ügyében</i> ...	21
11231/1900. Földm. min. — Körrrendelet valamennyi kincstári erdőhatóságnak, m. kir. erdőöri szakiskolának és a beszterczei m. kir. erdőigazgatóságnak. <i>Aszfaltozási munkáknál az anyag hazai származásának figyelembe vétele iránt</i> ...	21
Körrrendelet valamennyi magyarországi kincstári erdőhatóságnak, erdőrendezőségnek, állami erdőhivatalnak, erdőfelügyelőségnek, erdőöri szakiskolának, a beszterczei erdőigazgatóságnak és a selmeczbányai bányászati és erdészeti akadémia igazgatóságának. <i>A hazai gyufaipar támogatása ügyében</i> ...	22
11261/1900. Földm. min. — Körrrendelet valamennyi kincstári erdőhatóságnak, állami erdőhivatalnak, erdőfelügyelőségnek, erdőöri szakiskolának és a beszterczei erdőigazgatóságnak. <i>A beszerzett iparcikkekre vonatkozólag</i> ...	22
21527/1900. Földm. min. — Körrrendelet valamennyi kir. erdőfelügyelőségnek, kincstári erdőhatóságnak, erdőrendezőségnek, állami erdőhivatalnak, erdőöri szakiskolának, a beszterczei erdőigazgatóságnak és a bányászati-erdészeti akadémia igazgatóságának. <i>Az emlékezetes fák megóvása ügyében</i> ...	23

	Oldal.
71588/1900. Földm. min. — Körrrendelet valamennyi alantas hatóságnak, intézetnek és közegnek. <i>Az Erzsébet-emlékfák ápolása ügyében</i> ...	24
70715/1900. és 81486. Földm. min. — Körrrendelet valamennyi m. kir. áll. erdőhivatalnak és kir. erdőfelügyelőségnek. <i>Az 1898: XIX. t. cz. 11. §-ában foglalt határozmányok végrehajtása ügyében</i> ...	25
81301/1900. Földm. min. — Körrrendelet valamennyi magyar és horvát-szlavon kincstári erdőhatóságnak, a besztzercei erdőigazgatóságnak és a temesvári m. kir. állami erdőhivatalnak. <i>Az erdészeti pénztárak használatában levő pénzszekrények kulcsainak kezelése iránti szabályok módosítása tárgyában</i> ...	27
A földm. ministerium szolgálati ügyköréhez tartozó állami erdőtisztek gyermekeinek nevelését segélyező alap intéző bizottságának üléseiről felvett jegyzőkönyvek :	
1900. évi április hó 21-én ...	28
1900. „ június hó 27-én ...	38
1900. „ július hó 21-én ...	41
1900. „ deczember hó 12-én ...	44
Az 1900. évi erdősítési jutalmak kiosztása ...	47

Függelék az E. R. T. XX. évfolyamához.

Változások és kitüntetések az erdészeti szolgálat körében ...	49
---	----

1851

/ 1866 /

